

ΑΣΤΡΑΠΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΣΤΡΑΠΗΣ

—ὁδ. Βορέου 13.—

Συνδρομὴ ἑτησίᾳ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ
Ἑλλάδος . . ὄρ. 7
Ἐξωτερ. . . φρ. 7

Ὁ πληρῶνων συνδρομητῆς ὀφείλει νὰ ἀπαιτῆ
ἔντυπον ἀπόδειξιν πληρωμῆς τῆς Διευθύνσεως.

Ἔτος Γ'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 4 Μαΐου 1896.

Ἄριθ. 9.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐκλείποντες λαοί. Οἱ Τόδοι ἐν ταῖς Ἰνδαίαις.—
Ἡ γῆ κ' ἐγὼ [ποίημα].—Ἐναέριος ἐξερεύνησις τῆς
Ἀφρικῆς.—Τὸ Ἰουλιανόν καὶ τὸ Γρηγοριανόν ἡμερο-
λόγιον.—Ἀνέκδοτον ἐκ τοῦ βίου τοῦ Βίσμαρκ.—Ἐγνώ-
ριζον πρὸ δύο χιλιάδων ἐτῶν π. Χ. οἱ Ἕλληνες τὴν
γραφῆν.—Τὸ Σινικὸν τεῖχος.—Ἡ αὐταπάρνησις τοῦ
Ἰβάν Ρουέβσκη [διήγημα].—Δύο περιφανεῖς ἀοιδοὶ
Δξένη, Δίνα καὶ Γρήζη.—Πρακτικαὶ συμβουλαὶ ὑ-
γεινῆς [συνέχεια].—Δηλητηριασταὶ ἐν Ἰνδία.—Καρ-
πὸς ἀδικίας.—Ἡ Ὀρφανή [ποίημα].—Ἐπαίθριον
μουσεῖον.—Αἱ συνεταιρὶ χελιδόνες.—Ἡ γενεαλογία
τοῦ βασιλέως τῆς αἰθιοπίας Μενελίκου.—Ἐν μεγα-
στον τηλεσκοπίον.—Ὁ προφήτης τῆς Ἀμερικῆς.—
Πρακτικαὶ γνώσεις.

ΕΚΛΕΙΠΟΝΤΕΣ ΛΑΟΙ

ΟΙ ΤΟΔΟΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΙΝΔΙΑΙΣ

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς
δὲν ἐπιφέρει πάντοτε τὴν εὐδαιμονίαν εἰς τοὺς
ἀγρίους λαοὺς ὑπὸ τὴν πίεσιν αὐτοῦ πολλαὶ ἰθα-
γενεῖς φυλαὶ ἐν διαφόροις τόποις τῆς γῆς ὀλίγον
κατ' ὀλίγον ἀποθνήσκουσι καὶ ἐκλείπουσιν. Ὅ-
τω παραδείγματος χάριν, ἐν τῇ Τασμανίᾳ δὲν
ὑπάρχουσι πλέον ἀντιπρόσωποι τῆς αὐτοχθόνου
φυλῆς· οὗτοι ἐξέλιπον ἀφ' ἧς ἐποχῆς οἱ Ἄγγλοι
ἀπέκνησαν ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ. Τοιοῦτοτρόπως
καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν Μαορίων ἐν τῇ Νέᾳ Ζιλαν-
δίᾳ ἀπὸ 80,000 κατὰ τὸ 1840 ἔτος (ἐποχὴν
τῆς προσαρτήσεως εἰς τὴν Ἀγγλίαν) κατῆλθεν
εἰς 40,000 ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, ὁ δὲ ἀριθμὸς

τῶν αὐτοχθόνων ἐν ταῖς ἀποικίαις τῆς Αὐστρα-
λίας κατῆλθεν ἀπὸ 9000 εἰς 800. Τὸ αὐτὸ δυνα-
τὸν εἶπειν καὶ περὶ τῶν νήσων Ἀντιλλῶν, ἐκ τῶν
ὁποίων ὁ εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς ἐξώθησε τοὺς
Καραίβους καὶ τῶν νήσων Γαθάη (Σανδβιτσι-
κῶν) τῶν ὁποίων ὁ ἐγχώριος πληθυσμὸς κατῆλ-
θεν ἀπὸ 300,000 εἰς 32,000. Εἶναι γνωστὸν
πόσον ταχέως ἀποθνήσκουσιν οἱ Ἴνδοι ἐν τῇ
Βορείῳ Ἀμερικῇ, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων ἐντὸς
δύο περιπτου αἰῶνων ἠλλαττώθη καὶ κατῆλθεν
ἐκ πέντε ἑκατομμυρίων εἰς 245,000. Ἡ τα-
χεῖα αὕτη θνησιμότης ἐξήγειρε
τὴν προσοχὴν τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἠνωμένων
Πολιτειῶν ἥτις τὴν σήμερον ἤδη λαμβάνει μέ-
τρα ὅπως προλάβῃ τὴν τελείαν ἐκλείψιν Ἰνδικῶν
φυλῶν.

Τοιαῦτα παραδείγματα ἡδύναντό τις νὰ συλ-
λέξῃ πολλαχόθεν καὶ ἐν διαφόροις τόποις νὰ πα-
ρατήρησῃ τὴν βαθμιαίαν ὑποχώρησιν τῶν ἐρυ-
θροδέρμων ἢ μελανοδέρμων φυλῶν εἰς τοὺς λευ-
κοὺς λαοὺς. Ἡ κυρία αἰτία τοῦ τοιούτου φαι-
νομένου ἔγκειται ἐν τῷ, ὅτι οἱ ἰθαγενεῖς δὲν
δύνανται ταχέως νὰ συμμορφῶνται πρὸς τὰ νέα
ἔθιμα καὶ τοὺς ὄρους, τοὺς παραγομένους ὑπὸ
τοῦ ξένου εἰς αὐτοὺς πολιτισμοῦ. Ἐν τούτοις,
πρέπει νὰ προσθέσωμεν ἀκόμη, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ
ἐκλείψει τῶν αὐτοχθόνων φυλῶν οὐχὶ τὸ τελευ-
ταῖον ρόλον παίζει αὐτὴ ἡ ἐκπολιτιστικὴ δρᾶσις
τῶν Εὐρωπαϊκῶν οἵτινες οἰονεὶ ἐπιδιώκουσι τὴν
ταχυτέραν ἐκδίωξιν ἐκ τῶν ὑπ' αὐτῶν καταλη-
φθέντων γαιῶν τῶν ἀρχεγόνων δεσποτῶν.
Ἀλλὰ καὶ ἐν ἡ περιπτώσει οἱ νικῶντες φέρον-
ται λίαν φιλανθρώπως πρὸς τοὺς ἠττημένους,
οἱ ἰθαγενεῖς ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀποβάλλουσι
τὸν πρότερον αὐτῶν χαρακτῆρα διότι, ἕξομοιοῦ-
μενοι πρὸς τοὺς λευκοὺς διὰ τῆς ἐπιμιξίας, με-

ταβάλλουσι τούς ἔθνικους χαρακτῆρας τοῦ προσώπου των.

Ἐν τῷ μακρῷ καταλόγῳ τῶν λαῶν, τῶν βαθμηδῶν ἀποθησκουσῶν φυλῶν δέον νὰ συγκαταριθμῶμεν καὶ τὴν φυλὴν τῶν Τόδδων ἐν Ἰνδία, λίαν περιεργὸν ἐν πολλαῖς σχέσεσιν, ἀλλ' ὀλίγον ἐξερευνηθεῖσαν ὑπὸ τῶν Εὐρωπαϊῶν. Ὁ ἔθνογράφος Πόλ Μπαρὲ ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἐρευνήσας τὰς νήσους κατὰ ταύτην τὴν φυλὴν, ἐν ἰδιαιτέρᾳ διατριβῇ δημοσιευθεῖσῃ ἐν τῇ παρισινῇ ἐπιθεωρήσει *Revue française de l'étranger et des Colonies* ἀνεκοίνωσε τὰς ἐπομένους εἰδήσεις.

Οἱ Τόδδοι κατοικοῦσι ἐν Νηληγῆρῃ ἢ ἐπὶ τῶν κυανῶν ὀρέων τῶν ὑποῖων αἰ ὑψίσται κορυφαὶ φθάνουσιν εἰς ὕψος 2,700 μέτρων. Ἡ φυλὴ αὐτῆς ἔχει ἀθλητικὸν ἀνάστημα, τὰ δὲ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου τῶν Τόδδων, κατὰ τὴν γνώμην τούτου τοῦ ἔθνογράφου, ὑποδεικνύουσι τὴν Κελτικὴν αὐτῶν καταγωγὴν καὶ τὴν ἐκ Ρωμαίων ἀποικίων γέννησιν αὐτῶν. Ὑπάρχουσι διάφοροι γνῶμαι περὶ τῆς καταγωγῆς τῶν Τόδδων. Οἱ Τόδδοι, ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅλως, εἶναι ἀνόμοιοι πρὸς τὰς φυλάς τῶν Ἰνδιῶν καὶ παριστῶσιν ὁμοιότητα πρὸς τὸν Εὐρωπαϊκὸν τύπον. Ἡ γλῶσσα ἐπίσης αὐτῶν δὲν ὁμοιάζει πρὸς τὰς λοιπὰς Ἰνδικὰς διαλέκτους. Οἱ Τόδδοι, κατὰ τὴν μεταξὺ αὐτῶν διασωθεῖσαν παράδοσιν, ἐκ τῶν παναρχαίων χρόνων κατέκων ἐν ταῖς κοιλάσιν τῶν Ἰνδιῶν ἐκ τῶν ὁποίων ἀπεδίωξεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς Ραβάνας. Οὗτοι μετὰ τῶν ποιμνίων των προσέφυγον εἰς τὰ ἐγγύς ὄρη κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν μεταξὺ τῶν Βουδδιστῶν καὶ τῶν Βραμαϊστῶν θρησκευτικῶν πολέμων.

Οἱ Τόδδοι ἀγοῦσι πατριαρχικὴν ζωὴν μέχρι δὲ τῆς ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν καθυποτάξεως αὐτῶν, οὗτοι ἐβάδιζον ὀλόγυμοι· ἐπὶ δὲ τῆς Ἀγγλικῆς κυριαρχίας φέρουσι χονδρὰ μάλλινα ὑφάσματα διὰ τῶν ὁποίων λίαν γραφικῶς περιβάλλουσι τὸ σῶμα των. Αἱ γυναῖκες τῶν Τόδδων φέρουσι μακροὺς πλοκάμους ἐπὶ τῶν ὤμων των πίπτοντας καὶ περὶ τὴν ὄσφην των προσαρμύζουσι μεταλλικὴν ζώνην. Κατὰ τὸ φαινόμενον, οἱ Τόδδοι λατρεύουσι τὸ ὑπέριστατον Ὄν εἰς τὸ ὅποιον προσφέρουσιν ὡς θυσίαν ἔλαιον καὶ γάλα. Δύο μάντιες τῶν Τόδδων, καλούμενοι Γουρού, ἐκτελοῦσιν ἀπάσας τὰς θρησκευτικὰς αὐτῶν τελετάς. Κατ' ἀρχὰς οὗτοι πρέπει νὰ τηρῶσι τὴν ἦν δίδουσι ὑποσχέσιν περὶ ἀγαμίας, κατὰ δὲ τὴν πρεσβυτικὴν αὐτῶν ἡλικίαν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς ἡ σύναψις τοῦ γάμου. Ἡ οὐσία τῶν θρησκευτικῶν δοξασιῶν τῶν Τόδδων ὡς καὶ αἱ θρησκευτικαὶ αὐτῶν τελεταὶ δὲν εἶναι ἀρκούντως γνωσταί. Αἱ γνῶμαι τῶν ἐξερευνητῶν περὶ τοῦ γάμου τῶν Τόδδων εἶναι διάφοροι. Οἱ Τόδδοι

εἰσέρχονται εἰς ἐπιγαμίαν καὶ συνάπτουσι γάμους μόνον πρὸς μέλη τῆς φυλῆς των καὶ ὑφίσταται παρ' αὐτοῖς ἡ πολυανδρεία ὡς παρὰ πολλοῖς ἄλλοις φυλαῖς τοῦ Θιβετ καὶ ἄλλων χωρῶν. Ἡ νεάνις συζεύγνυται ἀπαντας τούς ἀδελφούς τῆς οἰκογενείας οὕτως ὥστε αὕτη ἐνίοτε ἔχει πέντε ἢ ἕξι ἄνδρας.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν Τόδδων κατὰ τὸν παρόντα αἰῶνα ἤρξατο ταχέως νὰ καταπίπτῃ. Κατὰ τὸ 1881 οἱ Τόδδοι συνεποσύντο μόνον εἰς 675: 382 ἄνδρες καὶ 293 γυναῖκες. Ἡ τοιαύτη δυσαναλογία τῶν γενῶν φαίνεται ὡς ἡ κυρία αἰτία τῆς πολυανδρείας. Τὸ ἀνυπαρκὸς ποσὸν τῶν γυναικῶν προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι παρὰ τοῖς Τόδδοις ἐπιτρέπεται ὁ φόνος τῶν θηλέων ἂν ταῦτα ἔσχον τὴν ἀτυχίαν νὰ γεννηθῶσιν ἐν μιᾷ τῶν τεσσάρων ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος, θεωρουμένων ἀποφράδων. Οἱ Τόδδοι δὲν ἐργάζονται τὴν γῆν, τὰ δὲ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα πορίζονται ἐκ τῶν ποιμνίων των. Ἐκτὸς τούτου οἱ Τόδδοι λαμβάνουσι φόρον παρὰ τῶν λοιπῶν λαῶν τῶν οἰκούντων ἐν τοῖς ὄρεσι, οἷον ἐκ τῶν Μποδάγων. Αἱ κῶμαι των καλούμεναι **μάνδς** πάντοτε ἀποτελοῦνται ἐκ πέντε καλυθῶν, ἐκ τῶν ὁποίων τρεῖς χρησιμεύουσιν ὡς κατοικία, ἡ μία ὡς τυροποιεῖον καὶ συγχρόνως ναὸς καὶ ἡ ἑτέρα σταῦλος τῶν ἀγελάδων. Ἀπασαὶ αἱ καλύβαι εἶναι ὡσεὶ δεῖς καὶ κεινταὶ πλαγίως. Ἀπασαὶ ἔχουσι τρεῖς μέτρα ὕψος, 5,40 μῆκος καὶ 2,70 πλάτος. Ἐν τῇ καλύβῃ ὑπάρχει μόνον μία ὀπή χρησιμεύουσα ὡς παράθυρον, καπνοδόχην καὶ θύραν, εἰς τὴν καλύβην δυνατὸν νὰ εἰσέλθῃ τις μόνον ἐρπυδιῶν.

Η Γ Η Κ' Ε Γ Ω

Ἡ Γῆ τὸν ἥλιον ἀγαπᾷ καὶ ὅλη τὴν νύκτα κλαίει, καὶ μὲ παράπονον πικρὸ τοῦ ψάλλει καὶ τοῦ λείει—Χιλιάδες χρόνια πέρασαν πῦρ με δροσιά, με δάκρυα, Κάθε πρωὶ πῦρ ἔρχεται με βρίσκεις σκεπασμένη. Ἡλιέ μου, χρυσήλιε μου, πότε θ' ἀποφασίσῃς; Μὴ νύκτα, μία μοναχὴ κ' ἐμένα νὰ χαρίσῃς;

Γ' ἀκούει ὁ ἥλιος τὸ πρωὶ. Προβάλλει ἀπὸ μίαν ἄκρην Μ' ἕνα χαμόγελο γλυκὸ τὸ δάκρυ τῆς ξηραίνει, Κ' ἡ γῆ ξεχνᾷ τὸν πόνο τῆς ὡς πῦρ νὰ ἔλθῃ ἡ Δύσι....

Μὰ ἐγὼ ὀλονυκτίς ποθῶ τοῦ ἡλίου μου τὰ κάλλη Χωρὶς με τὸ χαμόγελο ποτέ του νὰ προβάλλῃ Χωρὶς μιὰ μέρα, μιὰ στιγμή, κ' ἐμένα νὰ χαρίσῃ!

Π. Ε. Α.

ΕΝΑΕΡΙΟΣ ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ.

Εἶναι γνωσταὶ αἱ δυσχερεῖαι αἰτίνας ἀπαντῶσαι κατὰ τὴν ἐξερεύνησιν τῆς παρὰ τὸν Ἰσημερινὸν Ἀφρικῆς. Ὡς φαίνεται παντοσιδεῖς δυσκολίαι συνηώθησαν ὅπως κωλύσωσι τὴν ἐκπλήρωσιν τούτου τοῦ ἔργου. Ὡς λέγουσιν ὁ Δεξ καὶ ὁ Δημπῶ ἐν μόνον ἐναπομένει—νὰ κατασκευασθῇ ἐναέριος ὁδός. Ἰδοὺ τίνι τρόπῳ οὗτοι ἐκθέτουσιν ἐν τῇ *Revue maritime coloniale* τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως παρομοίας ἐπιχειρήσεως. Τὸ ἀερόστατον δύναται νὰ διατρέξῃ 10,000 χιλιόμετρα. Τὸ δυνατὸν καὶ ἡ εὐκολία τῆς κινήσεως αὐτοῦ ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν ἀκολουθῶν. 1) ἐναργῶς προσδιορισθέντες ἐπικρατοῦντες ἀνεμοί, πνέοντες ἐπὶ δύο μῆνας σχεδὸν ἀκαταπαύστως· 2) ἰδιότητες τοῦ ἐδάφους ἢ τῆς βλαστῆσεως μὴ δυσχεραίνουσι τὴν στάσιν τοῦ ἀερόστατου· 3) κλιματικοὶ ὅροι, ὑψ' οὓς τὸ ἀερόστατον δὲν θὰ ὑπέκειτο εἰς τὴν ἐπιβάρυνσιν διὰ τῆς χιόνος, τῆς δροσοπάχνης κλπ. Αἱ περὶ τοὺς τροπικοὺς χώραι ἱκανοποιοῦσιν ἀπαντας τούτους τοὺς ὅρους· ἐν τῇ βορείῃ Ἀφρικῇ τὸ ἀερόστατον δὲν θὰ ἠναγκαζέτο νὰ διέλθῃ πλέον τῶν 7,000 χιλιομέτρων. Συχνάκις οἱ ἀνεμοὶ πνέουσιν ἐκ τῶν ἀκτῶν τῆς Μεσογείου θαλάσσης, ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας.

Κατὰ τὴν διεύθυνσιν τούτων τῶν ρευμάτων ἔπρεπε κατ' ἐξοχὴν νὰ γίνωσι ταῦτα τὰ ἐναερία ταξείδια. Ἐκ τῶν σχεδίων τῆς ἀεροπορίας τῶν προταθέντων ὑπὸ τῶν μνησθέντων. Δεξ καὶ Δημπῶ δύο πολὺ πλησίον συμπίπτουσι πρὸς τὰς χώρας τὰς ὑποτελεῖς εἰς τὴν Γαλλίαν. Κατὰ τὸ ἐν δρομολόγιον τὸ ἀερόστατον ἐκκινοῦν ἀπὸ τοῦ κόλπου Γαμπέθς θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπωφεληθῇ τὰ ρεῦματα τὰ διευθυνόμενα εἰς τὸ Γαδάμῆς. Ἀχαγῆρ καὶ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν ποταμὸν Νίγερ, εἶτα δὲ διὰ τοῦ ποταμοῦ νὰ πλησιάσῃ ἕως εἰς τὴν Σενεγάλην. Κατὰ τὸ ἕτερον, ὁ ἀερόπτερος ἐκκινῶν εἰς τὸν κόλπον τῆς Σύρτης θὰ διήρχετο τὸ Φετσαν, τὸ Ἀἴρ, τὸ Τσαδ καὶ θὰ ἐφθάνεν εἰς τὸν ποταμὸν Νίγερ παρὰ τὸ Σάη καὶ θὰ ἐξηκολούθει τὴν πορείαν του, ἐὰν ἤθελε, μέχρι τῶν ἐλεφαντίνων ἀκτῶν ἢ τῆς Λιβηρίας. Διὰ τὴν πρώτην ἀεροπορίαν ἀπαιτοῦνται 20 ἡμέραι, διὰ δὲ τὴν δευτέραν—περὶ τὰς 40 ἡμέρας.

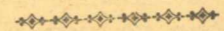

ΤΟ ΙΟΥΛΙΑΝΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΓΡΗΓΟΡΙΑΝΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Ἐν Ρωσσίᾳ ἐπ' ἐσχάτων πολὺς ἐγένετο λό-

γος περὶ τῶν δύο ἡμερολογίων, εἶναι δὲ πιθανόν ὅτι ἡ Ρωσικὴ κυβέρνησις κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐπερχομένου αἰῶνος θὰ εἰσάξῃ τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον· ἀλλ' ἡ εἰσαγωγὴ αὕτη εἶναι συνδεδεμένη μετὰ πολλῶν δυσχερειῶν—ἐκκλησιαστικῶν καὶ κοσμικῶν Ἡ Ἐκκλησία φυσικῶ τῷ λόγῳ ἐναντιοῦται εἰς τοιαύτην μεταβολὴν τοῦ ἡμερολογίου, ἥτις σοβαρῶς ἀπειλεῖ νὰ συγχύσῃ τὰς πολυπληθεῖς ἐορτὰς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τὰς ἐορτὰς καὶ πανηγύρεις τοῦ Κράτους. Ἀλλὰ πάντες οἱ Ρῶσοι φοβοῦνται τὸν ἀπαίσιον ἀριθμὸν 13, ὅστις μετὰ τὸ 1900 ἔτος θὰ σημεῖ τὴν διαφορὰν ἐν ταῖς ἡμέραις μεταξὺ τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου ἡμερολογίου.

Ἡ Ρωσικὴ κυβέρνησις φαίνεται ὅτι συμπάθει εἰς τὴν βαθμιαίαν μεταβολὴν, ἥτις δὲν θὰ ἐφόβιζε τοὺς ἀπαιδεύτους ὄχλους διὰ τῆς φαινομενικῆς ἀρπαγῆς δώδεκα ἡμερῶν ἐκ τοῦ βίου αὐτῶν. Προτείνουσι ἐπομένως νὰ παραλειφθῶσιν τὰ μετὰ τὸ 1900 ἀκολουθήσονται βίσεκτα ἔτη, οὕτως ὥστε ἡ ἀπαιτουμένη μεταβολὴ θὰ ἐπισυμβῇ ἐν διαστήματι 48 ἐτῶν. Οὕτω π. χ. κατὰ τὴν 1ην Μαρτίου 1908 θὰ ὑπάρχῃ μόνον 9 ἡμερῶν διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο ἡμερολογίων. Τῇ 1 Μαρτίου 1912—μόνον 8 ἡμερῶν διαφορὰ, καὶ οὕτω καθέξῃς κατὰ τὸ 1916—20—24—28—32—36—40—κατὰ δὲ τὴν 1ην Μαρτίου 1944, ἡ μεταρρύθμισις τελείως θὰ ἐκτελεσθῇ. Ἐννοεῖται ὅτι καὶ ἡ Ἑλλάς, ἡ Ρουμανία, ἡ Σερβία καὶ ἡ Βουλγαρία θὰ παραδεχθῶσι τὸ αὐτὸ σύστημα καὶ θὰ ἀσπασθῶσι τὸ ὑπὸ τῆς Ρωσσίας προταθὲν σχέδιον. Οὐδόλως εἶναι γνωστὸν, ἂν τὸ σχέδιον τοῦτο τῆς βαθμιαίας μεταρρυθμίσεως τοῦ ἡμερολογίου γίνῃ δεκτόν, διότι οἱ πλείστοι ἐκείνων οἵτινες ὑποστηρίζουσι τὴν μεταρρύθμισιν προτιμῶσιν ὅπως αὕτη ἐκτελεσθῇ διὰ μιᾶς. Ὅπως καὶ ἂν ᾖ ἡ Ρωσικὴ κυβέρνησις ἔχει ἀρκετὸν χρόνον μέχρι τῆς λήξεως τοῦ φθίνοντος αἰῶνος ὅπως ἀποφασίσῃ κατὰ τίνα τρόπον νὰ ἀντικατασταθῇ τὸ Ἰουλιανὸν διὰ τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι παραμυθητικὸν φαινόμενον τὸ ὅτι ἐπὶ τέλους σπουδαῖος γίνεται λόγος περὶ τῆς ῥηθείσεως μεταβολῆς τοῦ ἡμερολογίου.

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΤΟΥ ΒΙΣΜΑΡΚ

Ὁ Ρωσσὲλ διηγῆθη εἰς ἕνα φίλον του τὸ ἀκόλουθον ἀνέκδοτον ἐκ τοῦ βίου τοῦ δικσήμεου πολιτικοῦ ἀνδρὸς τῆς Γερμανίας. Ἡ σκηνὴ παρίσταται ἐν Βερσαλλίαις. Εἰς τὸν Λόρδον Ρω-

σὲλ προσδιώρισαν ἀκρόασις καὶ οὗτος ἀνέμενε νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Βίσμαρκ ὁ κόμης Ἀρμίν. Ὁ λόρδος δὲν ἐπερίμενε πολὺ. Ὁ κόμης ταχέως ἐξῆλθε καὶ ἤρξατο νὰ φυσᾶται καὶ νὰ καθαρίζεται διὰ τοῦ ρινομάκτρου του. «ὄχι, εἶπεν οὗτος, ἐγὼ δὲν ἐννοῶ πῶς ὁ Βίσμαρκ δύναται νὰ διατρίβῃ ἐν τοιαύτῃ ἀτμοσφαίρᾳ. Ὁ καπνὸς τοῦ σιγάρου του ἐν τῷ γραφείῳ εἶναι τόσο πυκνός, ὥστε δύναται νὰ κόπτηται διὰ τῆς μαχαίρας καὶ εἶναι τόσο διαπεραστικός ὥστε προξενεῖ ἀλγηδὸνα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς. Ἡναγκάσθην νὰ παρακαλέσω αὐτὸν νὰ ἀνοίξῃ τὸ παράθυρον, διότι δὲν ἠδυνάμην πλέον νὰ ὑποφέρω.» Μετ' ὀλίγον εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Βίσμαρκ εἰσῆλθεν ὁ λόρδος Ροσσέλ. Νὰ μὴ Σᾶς βλάβῃ τὸ ἀνοικτὸν παράθυρον; ἠρώτησεν ὁ Βίσμαρκ. «ἔπρεπε νὰ τὸ ἀνοίξω διότι δὲν ἠδυνάμην περισσότερον νὰ ὑποφέρω. Οὗτος ὁ κόμης Ἀρμίν ἔφερον ἐφ' ἑαυτοῦ παντοειδῆ ἀρώματα καὶ πομάδας. Δὲν ἐννοῶ πῶς οὗτος δύναται νὰ ἀναπνέῃ τοιαύτην εὐωδίαν τὴν ὁποῖαν διαδίδει εἰς τὰ πέριξ του. Ἀκόμη δὲν δύναμαι νὰ ἀπαλλαγθῶ ἀπὸ τῶν ἀρωμάτων του.»

Ἐγνώριζον πρὸ δύο χιλιᾶδων ἐτῶν

Π. X. οἱ Ἕλληνας τὴν γραφὴν :

Εἰς ταύτην τὴν ἐρώτησιν καταφατικῶς ἀπάντησεν ὁ ἐν Γερμανίᾳ καθηγητὴς Χέρμαν Κλουγες. Ὁ βίος τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων χάρις εἰς τὰς ὑπὸ πολλῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη γενομένης ἀνασκαφᾶς κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου ἐμπνευσθέντος Σχλιμάνου ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ζωηρῶς παρίσταται πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν συγχρόνων γενεῶν. Οὐ μικρὰν σημασίαν θὰ ἔχῃ ἐν ταύτῃ τῇ ἀναφορᾷ ἡ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Κλουγες γενομένη ἐπ' ἐσχάτων ἀνακάλυψις. Ἐπὶ διαφορῶν ἀντικειμένων τῆς ἀρχαιότητος ἐξαχθέντων ἐκ τῶν ἐγκάτων τῆς γῆς ὑπὸ τοῦ Σχλιμάνου καὶ ἄλλων ἀρχαίων, ἐπὶ κοσμημάτων, φυλακτηρίων κ.τ.λ. ἀνηκόντων εἰς τὴν ἀρχαιοτάτην περίοδον τῆς Ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος εὐρίσκονται πολλαὶ ποικιλώταται γραφαὶ καὶ σημεῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐνωρίτερον δὲν ἐφίστων τὴν προσοχὴν τῶν οἱ ἐπιστήμονες ἀρχαιολόγοι διότι ἐθεώρουν αὐτὰ ὡς τύπον κοσμήσεως τῶν ἀντικειμένων. Ὁ Ἀγγλος ἀρχαιολόγος Ἐβενς κατὰ πρῶτον ἀνεγνώρισεν ἐν τούτοις τοῖς σημεῖοις ἐπιγραφάς. Ἐν τῷ τοῦ Ἰουνίου μηνὸς π. ἔ. φυλλαδίῳ τοῦ Λονδίνου «Athenaeum» ὁ Ἐβενς ἀνήγγειλε κατὰ πρῶτον περὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀνακαλυφθεισῶν ἐπιγραφῶν τῆς οὕτω καλουμένης μινικίνειας

περιόδου. Ἐπειτα ὁ αὐτὸς μετὰ παρέλευσιν χρόνου τινὸς ἔτι ἀπαξ ἐπεβεβαίωσε τὴν ἀνακάλυψίν του ἐν τῷ περιοδικῷ Journal of Hellenic Studies ἰσχυρίζομενος ὅτι ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ ἐξερευνηθείσῃ ἀπικονήσει ἐγκρύπτεται ἐπιγραφὴ ἀποτελουμένη ἐξ 82 σημείων ἐχόντων ὁμοιότητα πρὸς τὰ Αἰγυπτιακά, Φοινικικά καὶ Κυπριακά στοιχεῖα, διακρινομένων ὅμως ἀπ' αὐτῶν κατὰ τινὰ ἰδιάζοντα χαρακτηριστικά. Ὁ Ἐβενς καίτοι πολὺ ἐκοπίασε ἕως ἀναγνώσῃ τὴν ἐπιγραφὴν τῇ βοηθείᾳ τοῦ Κυπριακοῦ ἀλφαβήτου δὲν ἠδυνήθη νὰ κατορθώσῃ τοῦτο καὶ συνεπέρανε ὅτι ἔχει πρὸ ὀφθαλμῶν ὄλως ἀγνωστον γραφὴν. Ὁ καθηγητὴς Κλουγες ἐξέφρασε τότε τὴν ὑπόθεσιν ὅτι ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιγραφὴ εἶναι Ἑλληνικῆς καταγωγῆς. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη ταχέως ἐπιλήθυσεν. Ὁ καθηγητὴς Κλουγες κατόρθωσε πρὸ τινος χρόνου νὰ ἀναγνώσῃ τὴν ἐπιγραφὴν καὶ μετὰ πιθανότητος νὰ ἀποδείξῃ ὅτι αὕτη εἶναι γεγραμμένη ἑλληνιστῶν καὶ ὅτι ἐπομένως ὁ λαὸς οὗτος ἤδη ἐν τῷ ἀπωτάτῳ ἐποχῇ, οἷα εἶναι ἡ πρὸ 25 πρὸ Χριστοῦ αἰῶν, ἐγνώζε τὸν τρόπον τοῦ γραφεῖν. Ἐκαστον στοιχεῖον εἶχεν ἴδιον σχῆμα, διὰ τινὰς δὲ φωνὰς ὑπῆρχον σημεῖα τινὰ, ὥστε ἡ γραφὴ ἐν μέρει παρίσταται συνισταμένη ἐκ στοιχείων. Τὰ ἰδιαίτερα στοιχεῖα ἔχουσι τὴν μορφήν διαφορῶν μερῶν τοῦ ἀνθρωπίνου οργανισμοῦ, τῆς ἐνδυμασίας, τῶν ὄπλων καὶ ἄλλων. Αἱ ἐπὶ τῶν εὐρεθέντων ἀντικειμένων ἐπιγραφῶν τῇ βοηθείᾳ τούτου τοῦ ἀλφαβήτου ἀνεγνώσθησαν καὶ ἦσαν, ἡ ἀφιέρωσις εἰς τινὰ θεότητα μετ' ἐκθέσεως ἰδίας παρακλήσεως ἢ ἐπωδαί, σπανιώτατα δὲ σφραγίδες ὀνομαστικά. Ἡ περαιτέρω ἐξερεύνησις ἀπέδειξεν ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῆς γραφῆς δὲν εἶναι σπάνιον, οὕτως ὥστε οἱ καλούμενοι «νησιωτικοὶ λίθοι» ἐν μέρει εἶναι φυλακτήρια, ἐν μέρει δὲ περιλαμβάνουσι ἐπωδάς. Ἰδίως περίεργα συμβάντα ἀποκαλύπτονται τῇ βοηθείᾳ τούτων τῶν σημείων ἐπὶ τῶν ἐν Μυκῆναις εὐρεθέντων ἀντικειμένων.

ΤΟ ΣΙΝΙΚΟΝ ΤΕΙΧΟΣ.

Πολλάκις γίνεται λόγος περὶ τοῦ μεγάλου Σινικοῦ τείχους· ἀλλ' ὀλίγοι εἶναι οἱ γινώσκοντες λεπτομερῶς τὴν θέσιν καὶ τὰς διαστάσεις αὐτοῦ. Εἰς Ἀμερικανὸς γεωμέτρης ἐπισκέφθη αὐτὴν καὶ ὑπελόγησεν ὅτι τὸ ὕψος τοῦ τείχους ἐκείνου τοῦ μέρους τὸ ὁποῖον ἐπισκέφθη ὀλίγον ἦτο περισσότερον τῶν 17 1/2 ποδῶν. Ἐπὶ τοῦ τείχους ἠγείροντο πύργοι ἀνά 1,650 πόδας, οἱ-

τινες ἦσαν 7 πόδες ὑψηλότεροι τοῦ τείχους. Ὑπῆρχεν ἐπὶ τοῦ τείχους ὁδὸς ὅπως δύναται οἱ φρουροὶ νὰ μεταβαίνουσιν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς πύργου εἰς τὸν ἄλλον. Αἱ βάσεις τοῦ τείχους ἦσαν ἐκ λίθου γρανίτου τὸ δὲ ἐπιχείμενον μέρος τοῦ τείχους ἐξ ὀπτῶν πλίνθων ἢ ἐκ λίθων ἀναλόγως τοῦ ἐδάφους ἐν τῷ ὁποίῳ ἐξετείνετο τὸ τείχος. Τὸ μῆκος τοῦ τείχους ἐξετείνετο μέχρι 2,000 χιλιομέτρων· τὸ τείχος διήκε κατ' εὐθείαν διὰ τῶν ὁρέων καὶ τῶν πεδιάδων χωρὶς νὰ παρακλινῇ τοῦ σκοποῦ του καὶ χωρὶς νὰ διακόπτηται ἐκτὸς ὅπου οἱ ποταμοὶ διέτεμον αὐτό. Τὸ μέγα τοῦτο τείχος εἶχεν ἐγερθῆ τρεῖς αἰῶνας π. X. πρὸς ἀνοχαιτικῶν τῶν ἀκαταπαύστων ἐπιδρομῶν τῶν Χούων. Τοῦτο ὅμως δὲν κατόρθωσε, διότι δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ φυλάττωνται καὶ 150 χιλιομέτρα φρουρουμένου τείχους. Τὸ τείχος τοῦτο ὡς μνημεῖον ἀκαταπονήτου φιλοπονίας καὶ σταθερότητος κατέχει ὑψηλὴν θέσιν μεταξὺ τῶν λειψάνων πῆς ἀρχαιότητος.

Η ΑΥΤΑΠΑΡΝΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΙΒΑΝ ΡΟΥΕΒΣΚΗ

(Διήγημα ἐκ τοῦ Ρωσικοῦ)

Ὁ κόμης Μπαρόνοφ, τοῦ ὁποῖου τὰ ὑποστατικά εὐρίσκοντο τινὰς μόνον ὥρας μακρὰν τῆς Μόσχας, ἦν πολὺ πλούσιος ἄνθρωπος. Εἰς τὰ πέριξ ἡ μεγαλοπρεπῆς οἰκία καὶ ἅπαντες οἱ ἀγροὶ τοὺς ὁποίους ὁ ἀνθρώπινος ὀφθαλμὸς ἠδύνατο νὰ περιβάλλῃ ἐν τῇ εὐρείᾳ ἐκτάσει ἦσαν ἰδιοκτησία αὐτοῦ. Εἰς τὸ ἐν μέρος τῶν ὑποστατικῶν εὐρίσκετο ὁ ποταμὸς Ὀκά, ἐκβάλλων εἰς τὴν Κασπίαν θάλασσαν. Εἰς τὸ ἄλλο μέρος, τὸ ἔδαφος κατὰ βαθμίδας ὑψοῦτο καὶ ἀπετέλει εἰδὸς τι λόφων, οἵτινες ἐπλησίαζον τὸν ὀρίζοντα. Ἐπειδὴ τὸ ἔδαφος ὅσον ὑψηλότερον ἠγείρετο, τόσο ἀφορώτερον ἦτο, ἦν κατάλληλον μόνον πρὸς διαμονὴν τῶν τετραπόδων ζώων καὶ διαφορῶν εἰδῶν πτηνῶν. Εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος παρὰ τὸν ποταμὸν πυκνὸν πεύκινον δάσος ἐξετείνετο κατὰ ἀπροσδιόριστον διάστημα.

Πρὸς διατήρησιν τῶν μεγάλων τούτων ὑποστατικῶν ὁ κόμης εἶχε πολυαριθμὸς δούλους. Δούλοι ὑπῆρχον ὅπως φυλάττωσι καὶ ἐπιτηρῶσι κατὰ τὴν ξύλευσιν τοῦ δάσους, ὅπως ἐξάγωσι τὴν διὰ πώλησιν ξυλείαν καὶ νὰ κομίζωσιν αὐτὴν διὰ σχεδιῶν, ἐλκύθρων ἢ ἀμαξῶν κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἔτους. Ὑπῆρχον δούλοι ὅπως προφυλάττωσι τὰ πτηνὰ ἐκ τῶν διαφορῶν ἀρπάγων καὶ ὅπως συνοδεύωσι τὸν κόμητα ἐξερχόμενον εἰς τὸ κυνήγιον. Δούλοι ἐξετέλουν τὰς

γεωργικὰς ἐργασίας ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ κατεγίνοντο εἰς τὴν κτηνοτροφίαν, βόσκοντες τὰς ἀγέλας τῶν προβάτων καὶ τῶν ἀγελᾶδων εἰς τοὺς πρασίνοους λειμῶνας καὶ παρὰ τὴν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ. Ἄλλοι δούλοι εἶχον τὴν ἐργασίαν νὰ ὑπηρετῶσιν εἰς τὸν κόμητα καὶ νὰ διαχειρίζωνται τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν. Ἐν συνόλῳ, ὁλόκληρος στρατὸς ἐκ δούλων εὐρίσκετο ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ κόμητος. Καίτοι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους οἱ δούλοι δὲν ἦσαν ἀνθρωποὶ εὐγνώμονες, ἐν τούτοις οἱ δούλοι τοῦ κόμητος Μπαρόνοφ διεκρίνοντο τῶν λοιπῶν δούλων, διότι οὐδεὶς εὐρίσκετο μὴ ἀγαπῶν ἐνθέρμως τὸν κύριόν του καὶ μὴ θυσιάζων τὴν ζωὴν του ὑπὲρ αὐτοῦ ἐν καιρῷ ἀνάγκης.

Ὁ κόμης Μπαρόνοφ τελείως ἦν ἐπάξιος ταύτης τῆς ἀγάπης διότι ἔθετεν ἰδιαίτερας προσπάθειας ὅπως διατηρήσῃ αὐτὴν μεταξὺ τῶν δούλων τῶν Οὐτός ἐνόμιζεν ἑαυτὸν τελείως δυστυχῆ ἄνθρωπον ἐὰν ἐμάνθανεν ὅτι οἱ δολεῦντες αὐτῷ ἢ οἱ ἐκεῖ πλησίον ζῶντες δὲν ἠγάπων αὐτόν. Οὗτος συνεβούλευε τοὺς δούλους του νὰ ἐργάζωνται ἐπιμελῶς καὶ πιστῶς ὅταν ἦναι ὑγιεῖς, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου προσεπάθει κατὰ πάντα τρόπον νὰ φανῇ εἰς αὐτοὺς φίλος. Οὗτος ἐν πάσῃ περιπτώσει προσεῖχεν ὅπως ἐμπνεύσῃ αὐτοῖς ὅτι ἐνδιαφέρεται ὑπὲρ αὐτῶν ὄχι μόνον ὡς δούλων του, ἀλλ' ὡς φίλων καὶ ὁμοθρώσκων. Ὁ κόμης ἐγνώριζε καὶ ἐχαιρέτιζε ἕκαστον δούλον διὰ τοῦ ὀνόματός του, ἐνεθυμεῖτο ὅλας τὰς λεπτομερείας καὶ ἠρώτα διὰ τὴν ὑγίαν καὶ τὴν κατάστασιν ἐνὸς ἐκάστου ἐν τοῖς ὑποστατικοῖς του. Ἐὰν ἠσθένει τις, οὗτος ὑπήγεινε κατ' ἐκαστὴν νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ καὶ ἐνίοτε δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας, φέρων εἰς τὸν ἀσθενῆ φάρμακα, φαγητὸν κ.τ.λ. Ὅτε ἀπέθνησκέ τις ἐκ τῶν δούλων του οὗτος συνώδευε τὴν νεκρικὴν πορείαν μέχρι τοῦ τάφου καὶ συνελυπεῖτο τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ. Εἰς ἕκαστον νεογεννηθὲν ἔφερε δῶρόν τι. Ὁ κόμης ἀνήγειρεν ἐκκλησίαν παρὰ τὴν οἰκίαν του καὶ κατ' ἐκαστὴν Κυριακὴν καὶ ἑορτὴν αὐτὸς ἡ οἰκογένειά του καὶ οἱ δούλοι του τακτικῶς ὑπήγεινον ὅπως προσευχηθῶσιν. Ὅτε οἱ δούλοι του εὐρίσκοντο ἐν τῇ ἐργασίᾳ οὗτος πάντοτε ἐπισκέπτετο αὐτοὺς, τοὺς ἐνεθάρρυνε, τοὺς συνεβούλευε, καὶ πολλάκις μετ' αὐτῶν εἰργάζετο. Κατὰ τὸ θέρος, ὅτε οἱ πιστοὶ του δούλοι ἀπεσύροντο τῆς ἐργασίας ὅπως ἀναπαυθῶσι, καὶ οὗτος πλησίον τῶν ἔτρωγε λαμβάνων τὴν τροφήν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀγγείου καὶ πίνων ἐκ τῆς αὐτῆς στάμνου. Ὁ κόμης ἀπῆτει ὅπως οἱ δούλοι του τῷ ἐκμυστερεύωνται ὅλας τὰς ἀνάγκας καὶ νὰ τὸν θεωρῶσιν ὡς τὸν ἄμεσον καὶ πλησιέστατον αὐτῶν φίλον. Ἐν γέ-

νει οὗτος ἦν λίαν ἱλαρὸς ἀνὴρ, ὁσάκις δὲ ἐπεσεκίπετο τοὺς δούλους του, εὐθύς ὡς οὗτοι τὸν ἐβλεπον καπέπαυον ὅλας τῶν τὰς παρενοήσεις, τὰς φιλονεικίας, ἢ τὰς θλίψεις, ἐὰν εἶχον τοιαύτας.

Ἄπαντες οἱ δούλοι ἐκθύμως ἠγάπων τὸν κύριόν των· ἐὰν δὲ ὑπῆρχεν τις ὅστις νὰ ἠγάπα αὐτὸν περισσότερο τῶν ἄλλων, οὗτος ἦν ὁ Ἰβάν Ρουέβσκη, ὁ ἀμαξήλατος του, ὅστις ἐγνώριζε τὸν κόμητα ἔτι πλησιέστερον ἢ οἰοσθήποτε ἄλλος ἀφοσιωμένος ὑπηρέτης· διότι δὲν παρήρχετο ἡμέρα χωρὶς ὁ Ἰβάν νὰ μὴ ἔφερεν ἐπὶ τῆς ἀμάξης τὸν κύριόν του· ἐκεῖνοι δὲ οἵτινες συγχρότερον ἐβλεπον τὸν κόμητα, ἔτι περισσότερο ἠγάπων αὐτόν. Ὁ Ἰβάν πολλάκις ἐσκέπτετο ὅτι μετὰ χαρᾶς θὰ ἐξέθετε τὴν ζωὴν του (ἀν ἐγένετο ἐνάγκη) ὅπως σώσῃ τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ ἀγαπητοῦ του κυρίου.

Ἐπέστη δὲ οὗτος ὁ καιρὸς ὅτε κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦ 1751 ἔτους ἡ ἀφοσιωμένη ἀγάπη τοῦ Ἰβάν ὑπεβλήθη εἰς δοκιμασίαν. Μίαν ἡμέραν τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου αἴφνης ὁ κόμης Μπαρόνοφ ἠναγκάσθη ταχέως νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Μόσχαν ἕνεκα σπουδαίας ὑποθέσεως. Οὗτος ἐξεκίνησε τὴν πρῶταν συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ υἱοῦ του, ὑπὸ τοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ οἴκου του καὶ τοῦ Ἰβάν Ρουέβσκη, ὅστις ὠδήγει τὸ ἔλκυθρον συρόμενον ὑπὸ τοῖων λαμπρῶν ἵππων. Οὗτοι ἔφθασαν εἰς τὴν Μόσχαν ἄνευ τινὸς ἀπευκτέου· κατ' ὅλας τὰς προπαθείας τοῦ κόμητος ὅπως ταχύτερον περατωθῇ ἡ ἐργασία, πάλιν ὁ ἥλιος ἐπλησίαζεν εἰς τὴν δύσιν ὅταν οἱ ὁδοιπόροι ἦσαν ἔτοιμοι νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰ ἴδια. Ἡ πορεία αὕτη ἦτο ἀπερίσκεπτος διότι οὗτοι ἐν μέρει ἔπρεπε νὰ διέλθωσι διὰ μέσου τοῦ μεγάλου δάσους· κατὰ δὲ τοὺς δρυμεις χειμῶνας οἱ λύκοι ἐναυλίζονται ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ.

Οἱ ὁδοιπόροι διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον ἦσαν καλῶς ὀπλισμένοι, ἡ σελήνη ἐφώτιζε τὴν νύκτα, οὐδὲν δὲ ἀνησυχητικὸν περὶ τῶν λύκων εἶχον ἀκούσει κατ' ἐκείνον τὸν χειμῶνα, ὥστε ἀφοῦ ἀπήλυθον πρὸς τὸν Θεὸν θερμὴν προσευχὴν περὶ τῆς προφυλάξεως ἀπὸ παντὸς κακοῦ ἐκάθησαν ἐν τῷ ἐλκύνθῳ καὶ ἐκίνησαν διὰ τὴν οἰκίαν των.

Ἄλλ' ὡς φαίνεται ἡ θεία πρόνοια ἀπήτησεν ὅπως οἱ ὁδοιπόροι κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα ὑποβληθῶσιν εἰς βαρεῖαν δοκιμασίαν· Ἀκριβῶς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δάσους οὗτοι αἴφνης ἤκουσαν φοβερὸν βρυχηθμὸν τῶν λύκων καὶ πρὶν οἱ ὁδοιπόροι εὐρωσι καιρὸν νὰ πυροβολήσωσι, μεγάλη ἀγέλη λύκων ἀνεπήδησεν ἐκ μέσου τῶν δένδρων καὶ ἐπέπεσαν ἐπὶ τοῦ ἐλκύνθου. Τότε οὗτοι ἤρχισαν νὰ φεύγωσιν ὅπως διασώσωσι τὴν ζωὴν των. Οἱ ἵπποι δὲν ἔχρηζον ραβδισμοῦ οὔτε τῆς

βροντώδους φωνῆς τοῦ Ἰβάν· ὡς μινύμενοι οὗτοι ἔτρεχον ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἡ μόνη ἐργασία τοῦ Ἰβάν ἦτο ὅπως προφυλάττῃ αὐτοὺς μὴ σκοτῆσιν εἰς τὰ ἐν τῇ ὁδῷ ἀπαντῶντα δένδρα. Ἄλλ' ἰδοῦ, οἱ λύκοι ἤδη ἐφθασαν αὐτούς. Κατὰ πρῶτον οὗτοι ἐπέπεσαν κατὰ τῶν ἐν τῷ ἐλκύνθῳ ἐν τούτοις ἕκαστος λύκος, ὅστις ἐτόλμα νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ ἔλκυθρον ἐπιπτεν διαπερόμενος ὑπὸ τῆς σφαίρας τοῦ πυροβόλου. Μετὰ τινὰς τοιαύτας ἀποπειράς οἱ λύκοι ἀπεσύρθησαν εἰς τὸ δάσος. Μεγάλη ἦτο ἡ χαρὰ τῶν δυστήνων ὁδοιπόρων, οἵτινες ἐνόμιζον ὅτι ἡδη ἐσώθησαν. Οὗτοι ἐπλησίαζον εἰς τὸ ἄκρον τοῦ δάσους καὶ ἀφοῦ διήρχοντο ἐν τῇ δύο χιλίομετρα θὰ ἦσαν ἐν τελείᾳ ἀσφαλείᾳ. Ἄλλ' οὗτοι ὀλίγον ἐνόησαν τὴν πανουργίαν τῶν ἰωρινῶν των ἐχθρῶν. Οἱ λύκοι ἐσχεδίαζον νὰ ἀφήσωσι τοὺς ὁδοιπόρους καὶ νὰ ἐπιπέσωσι κατὰ τῶν ἵππων· ἕνεκα δὲ τούτου οὗτοι ταμόντες τὴν εὐθείαν ὁδὸν διὰ μέσου τῶν δένδρων προέλαβον τὸ ἔλκυθρον καὶ στραφέντες ἔστρεψαν ὅπως συναντήσωσι αὐτὸ καὶ ἐπιπέσωσι κατὰ τῶν ἵππων. Ἡ αἰφνιδίως καὶ ἀπροσδόκητος ἐπίθεσις τῶν λύκων καὶ τὸ μέρος ἐξ οὗ ἐπέπεσαν δὲν ἔδωκε καιρὸν εἰς τοὺς ἐκπλαγέντας ὁδοιπόρους νὰ πυροβολήσωσιν· οἱ λύκοι κατάρθωσαν νὰ σπαράξωσι τοὺς δύο ἵππους. Ὁ Ἰβάν ταχύς ὡς ἀστραπὴ ἀπέκοψε τὰ λωρία τὰ συνδέοντα τὰ δύο σπαράσσοντα θύματα· τότε τὸ ἔλκυθρον ἀμέσως ἐκίνησε συρόμενον ὑπὸ τοῦ ἐναπολειφθέντος ἵππου, οἱ δὲ ἄγριοι καὶ πειναλέοι λύκοι ἐσταμάτησαν ὅπως καταφάγωσι τὰ θύματά των. Ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν, πρὶν ἢ οἱ ὁδοιπόροι ἐξέλθωσιν ἐκ τοῦ δάσους, οἱ λύκοι πάλιν ἐπέπεσαν κατ' αὐτῶν ὅπως καταφάγωσι καὶ τὸν ἐναπομείναντα ἵππον. Ὁ Ἰβάν εἶδεν, ὅτι ἐὰν οἱ λύκοι κατέτρωγον καὶ τούτον τὸν ἵππον, ἐξάπαντος θὰ κατέτρωγον καὶ τοὺς ὁδοιπόρους. Οὗτος ὑπελόγισεν, ὅτι ἐὰν οἱ λύκοι συνεκρατοῦντο ὑπὸ τινος, μόνον ἐπὶ τινὰς ἀκόμη στιγμὰς, τὸ ἔλκυθρον θὰ ἐξήρχετο ἐκ τοῦ ὄρους εἰς τὴν ἀνοικτὴν πεδιάδα, ὅπου αἱ φωναὶ καὶ οἱ πυροβολισμοὶ θὰ παρεκίνοι τοὺς ἄλλους ὁδοιπόρους νὰ σπεύσωσιν εἰς βοήθειαν. Τί νὰ κάμωσι;

Ἐν τῷ στήθει τοῦ δυστήνου ἀμαξήλατου ἐκυκᾶτο φοβερὰ πάλη τῶν αἰσθημάτων. Ἡ ζωὴ του καὶ οἱ οἰκεῖοι του οὐδέποτε ἄλλοτε τῷ ἐφάνησαν τόσο πολῦτιμοι ὡς τώρα. Τὸ ζήτημα ἐν τούτοις ἔπρεπε στιγμιαίως νὰ λυθῇ. Εἰς ἐκ τῶν τεσσάρων ἔπρεπε νὰ πέσῃ θύμα. Ὁ δυστυχὴς Ἰβάν ἄμα ἐσκέφθη ὅτι ἐὰν οὐκ ἐπιπτε θύμα τῶν λύκων θὰ κατεστρέφετο ὁ μεγαλοπρεπὴς οἶκος καὶ θὰ διεσκορπίζοντο ἐν τῷ πρῶτῳ τῆς γῆς πενόμενοι οἱ πολυάριθμοι δούλοι,

ἀμέσως ἀπεφάσισεν ὅτι ἡ ζωὴ τοῦ ἀγαπητοῦ των κυρίου ἔπρεπε νὰ σωθῇ ἀκόμη καὶ ὅταν διεκυνδίνευσεν ἡ ἰδία του ζωὴ. Οἱ λύκοι κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἶχον ἐπιπέσει κατὰ τοῦ ἐλκύνθου, ὅτε ὁ Ἰβάν ἠγέρθη, ἐκτύπησε τοὺς ἵππους, ἔδωκε ταχέως τὰς ἡνίας εἰς τὸν κύριόν του ὡς τελευταῖον **χαῖρε**, τῷ εἶπεν ἰσχυρῶς νὰ ἐλαύνη τὸν τρομάξαντα ἵππον καὶ νὰ προσέχῃ κατὰ τὴν πάροδον τῶν ἐπικινδύνων τόπων καὶ, πρὶν ἢ ὁ κύριός του ἐνοήσῃ τί ἐπρόκειτο ὁ νέος ἦρωας νὰ κατορθώσῃ, ἐπήδησεν ἐκ τοῦ ἐλκύνθου ἐν τῷ μέσῳ τῶν πειναλέων λύκων. Τὸ σῶμα του ἐντὸς στιγμῶν τινων κατεσπαράχθη· ἀλλὰ κατ' ὄν χρόνον οἱ λύκοι ἔτρωγον τὸν Ἰβάν, τὸ ἔλκυθρον ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ πυκνοῦ δάσους καὶ ταχέως ἐφθανε τὴν καλύβην ἐνὸς τῶν γεωργῶν δούλων τοῦ κόμητος. Οἱ λύκοι ἄπαξ ἐπέπεσαν τατὰ τοῦ ἐλκύνθου, ἀλλ' αἱ φωναὶ τῶν ἀπέλιπιδων ὁδοιπόρων παρεκίνησαν τὸν δούλον νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς καλύβης του καὶ νὰ σπεύσῃ εἰς βοήθειαν αὐτῶν. Οἱ ἐξαγριωθέντες λύκοι, εὐθύς ὡς εἶδον ὅτι φῶς ἐξέρχεται ἐκ τῆς καλύβης, ἐνόησαν ὅτι τὰ ὑποτιθέμενα θύματά των ἦσαν ἤδη ἀπρόσιτα, ἐστράφησαν μετ' ἀπελπιστικῶν βρυχηθμῶν καὶ ταχέως ἐκρύβησαν ἐν τῷ δάσει.

Τοιαύτη εἶναι ἡ θλιβερὰ ἱστορία τῆς ἀταπαρνήσεως τοῦ Ρώσσου ἦρωος, τοῦ Ἰβάν Ρουέβσκη. Μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν πολλοῖεν τῆς Μόσχας καὶ τῶν περιχώρων της, ἐκ τῶν μεμακρυσμένων ἐπαρχιῶν τῆς Ρωσίας, ἔτι δὲ καὶ περιηγηταὶ ἐξ ἄλλων χωρῶν ἤρχοντο ὅπως ἴδωσι τὸ μνημεῖον τὸ ὁποῖον ὁ εὐγνώμων κόμης Μπαρόνοφ ἠγείρεν εὐθύς μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ χειμῶνος ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ὅπου ὁ πιστὸς τοῦ ἀμαξήλατος ἐπήδησεν ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐξαγριοθέντων λύκων. Αἱ λέξεις «Οὗτος ἀπέθανε ἀντ' ἐμοῦ» ἦσαν ἐγκεχαραγμέναι ἐπὶ τοῦ μνημείου.

ΔΥΟ ΠΕΡΙΦΑΝΕΙΣ ΛΟΙΔΟΙ ΔΖΕΝΗ ΛΙΝΔ ΚΑΙ ΓΡΗΖΗ.

Ἐπ' ἐσχάτων συνέβη τὸ ἀκόλουθον περιστατικόν. Ἡ Δζένη Λίνδ καὶ Γρηζή, δύο περιφανεῖς ἀοιδοὶ ἀθημιλλῶντο ἐν Λονδίῳ περὶ τῆς δημοτικότητος. Ἀμφότεροι προσεκλήθησαν νὰ τραγωδήσωσιν ἐν μιᾷ ἐσπερίδι ἐν τῷ ἀνακτόρῳ πρὸ τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας. Ἡ Δζένη Λίνδ, ὡς νεωτέρα, ἐτραγωδήσῃ πρώτη· ἀλλ' αὕτη ἐπιτοσοῦτον ἐταράχθη ἰδοῦσα τὸ ἄγριον καὶ καταφροντικὸν βλέμμα τῆς Γρηζῆς, ὥστε παρ' ὀλίγον θὰ τὰ ἔχανε, ἀλλ' ἀμέσως τῇ ἐπήλθεν

ἡ ἀκόλουθος εὐτυχὴς σκέψις. Ὁ κλειδοκιμβάλιστής ὁ συνοδεύων διὰ τῆς μουσικῆς τὸ ἄσμα τῆς ἐπλησίαζεν εἰς τέλος. Αὕτη παρεκάλεσεν αὐτὸν νὰ τῇ παραχωρήσῃ τὸν τόπον του παρὰ τῷ κλειδοκιμβάλῳ. Οἱ δάκτυλοι αὐτῆς ἔπαιζον ἐν τῇ κλίμακι τοῦ μουσικοῦ ὄργάνου κατασκευτικὴν ἑναρξιν τοῦ ἄσματος· ἔπειτα αὕτη ἐψάλλε μίαν σύντομον προσευχὴν τὴν ὁποῖαν πολὺ ἠγάπα ἐν τῇ παιδικῇ της ἡλικίᾳ. Αὕτη ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν δὲν εἶχε ψάλλει αὐτήν. Ἐνῶ ἐψάλλεν αὕτη ἐλησμόνησε τοῦ εὐρίσκεται καὶ ἐψάλλεν ὡς νὰ μὴ ἴστατο πρὸ τῆς βασιλίσσης, ἀλλ' ὡς νὰ εὐρίσκετο ἐν τῷ κύκλῳ τῶν συνομηλικῶν της ἐν τῇ πατρίδι. Κατ' ἀρχὰς ἠρέμως οἱ συγκινητικοὶ τόνοι ἤχησαν ἐν τῷ ἀέρι, ἀπο στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἐγένοντο ὑψηλότεροι καὶ μεγαλοπρεπέστεροι διότι ἡ ἀοιδὸς εἶχε συγκεντρώσει ὅλην τῆς τὴν ψυχὴν εἰς ταύτην τὴν συγκινητικὴν καὶ κατασκευτικὴν προσευχὴν. Βαθμηδὸν οἱ τόνοι κατήρχοντο καὶ ἔληξεν ἡ προσευχή. Ἐπέστη σιγῆ-σιγῆ ἐκ κατανούσεως καὶ ἀπορίας. Οἱ ἀκροαταὶ ἴσταντο ὡς μαγευμένοι. Ἡ Δζένη Λίνδ ὕψωσε τοὺς θελακτικούς της ὀφθαλμούς· ὅπως παρατήρησεν τὴν Γρηζὴν ἥτις διὰ τοῦ περιφροντικῆς βλέμματος τόσον τὴν εἶχε ταραξεί. Ἡ Γρηζὴ δὲν εἶχε τῶρα ἄγριον βλέμμα· ἀντὶ τούτου, ἐπεφάνει εἰς τοὺς ὀφθαλμούς της καὶ ἔπειτα αὕτη ἐπλησίασε τὴν Δζένην Λίνδ, τὴν περιεπτύχθη καὶ τὴν ἐφίλησε χωρὶς νὰ παρατηρήσῃ ἀνώπιον τίνος εὐρίσκεται.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

(Συνέχεια)

Περὶ βάρους τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ ἀνὴρ τὸ μεγαλείτερον βᾶρος ἔχει τὸ 40 ἔτος. Κατὰ τὸ 80 ἔτος, ὁ ἄνθρωπος χάνει ἐκ τοῦ βάρους αὐτοῦ 6 χιλιόγραμμα καὶ 0μ, 07. Ἡ γυνὴ τὸ μεγαλείτερον αὐτῆς βᾶρος ἔχει τὸ 50 ἔτος.

Τὸ βᾶρος ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἀνάστημα

Ὁ ἐπόμενος πίναξ οὐδὲν τὸ ἀπόλυτον ἔχει, διότι ἄτομόν τι μικρὸν κατὰ τὸ ἀνάστημα καὶ παχὺ εἶνε δυνατὸν νὰ ζυγίξῃ πολὺ περισσότερο, ἄλλου ἀτόμου μεγάλου κατὰ τὸ ἀνάστημα καὶ ἱσχνοῦ.

Ὁ ἐπόμενος πίναξ δὲν δίδει εἰς ἡμᾶς ἡ ἀριθμὸν κατὰ προσέγγισιν ἀρκετὰ ἀκριβῆ διὰ

τάς γυναίκας, ήττον δὲ ἀκριβῆ διὰ τοὺς ἀνδρας.	
Παιδίον 0μ, 496 ζυγίζει σχεδόν 3 χιλ.	20
Κοράσιον 0μ, 483 » » 2 » 91	
Ἀνθρωπος 1μ, 60 » » 45 » 300	
» » 62 » » 48 » »	
» » 65 » » 51 » 200	
» » 68 » » 55 » 900	
» » 70 » » 58 » 800	

Παρά τὸ ἐφήβω, τὸ ὀλίγον βάρος, κατὰ λίτρας δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίη πολὺ, ἐν φυσικῇ καταστάσει, τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκατοσμετ. κατὰ τὸ ὕψος. Π. χ. νέος ὕψους 1 μ. 70 δέον νὰ ζυγίζῃ 170 λίτρας.

Περὶ τῶν ὀστέων τοῦ ἀνθρώπου

Ὁ σκελετός, ἀποτελούμενος ἐκ πολλῶν ὀστέων συντεταγμένων ἀλλήλοις, χρησιμεύουσι διὰ νὰ προσφύονται οἱ μῦς, καὶ νὰ προστατεύῃ τὰ σπουδαιότατα ὄργανα, λογοῦ χάριν τὸν ἐγκέφαλον, τὴν καρδίαν, τοὺς πνεύμονας κλπ.

Ὁ σκελετός ἀποτελεῖται ἐξ 198 ὀστέων.

Σπονδυλικὴ στήλη	24
Ἰερὸν ὄστον καὶ κόκκυξ	2
Κεφαλή	8
Πρόσωπον	14
Υοῖδές ὄστον	1
Πλευραὶ καὶ στέρον	25
Ἐκαστον ἄνω ἄκρον	32=64
Ἐκαστον κάτω ἄκρον	30=60

ἐν ὅλῳ —————
198

Τὰ ὀστᾶ συνίστανται ἐκ συμπαγοῦς ἰστοῦ (ἀποτελουμένου ἐξ ὀστεΐνης, ἀλάτων ἀσβέστου κλπ.) καὶ ἐκ μυελοῦ. Ὁ μυελὸς κατέχει τὸν κεντρικὸν αὐλὸν τοῦ συμπαγοῦς ἰστοῦ. Περὶ τοῦ ὄστου ὑπάρχει περιβάλουσα αὐτὸ ἡ τροφοφόρος μεμβράνα, καλουμένη περιόστεον.

Α. Κορδούλης ἰατρός.

ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΤΑΙ ΕΝ ΙΝΔΙΑΙ

Περὶ τῶν δηλητηριαστῶν ὁ Times of India ἐπὶ τῇ βάσει ἐπισήμου ἐκθέσεως ἀναφέρει λίαν περιέργους εἰδήσεις. Συχνάκις οἱ Ἰνδοὶ δηλητηρίασαι μεταχειρίζονται τὸ ἀρσενικόν (arsenic). Οὗτοι προτιμοῦσι τοῦτο πάντων τῶν λοιπῶν δηλητηρίων διότι τοῦτο εἶναι τὸ εὐθινοῦτερον πάντων τῶν θανατιφόρων κωνεῶν καὶ τὸ εὐκολώτερον εὐρισκόμενον. Ἐπειτα ἔρχεται τὸ ὄποιον σπανιώτερον οὗτοι προσφεύγουσιν εἰς τὴν στριχνίνην. Κοπανισμένη ὕελος ἀναμιχθεῖσα εἰς τὴν τροφήν ἐπίσης ἐνίοτε παράγει τὴν

ποθητὴν ἐνέργειαν. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αἱ γυναῖκες προσφεύγουσιν εἰς τοῦτο τὸ μέσον ὅπως ἀπαλλαγῶσι τοῦ βαρέως συζυγικοῦ ζυγοῦ. Πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν αὐταὶ λειοσυντρίβουσι τὰ ὑελινά των κοσμήματα. Ἄλλ' ὁ τρόπος οὗτος τοῦ φόνου ἐξέρχεται πλέον τῆς μόδας διότι δι' αὐτοῦ ὄχι πάντοτε ἐπιτυγχάνεται ἡ ταχεῖα τελευτὴ τοῦ θύματος, ἡ δὲ ἀνακάλυψις τοῦ ἐγκλήματος ἐπιφέρει αὐστηροτάτην τιμωρίαν εἰς τὴν γυναῖκα. Αἱ γυναῖκες εὐρίσκουσιν ὅτι καὶ τὰ ἄλλα δηλητήρια — τὰ θανατηφόρα — τὴν σήμερον εἶναι εὐθιγὰ καὶ εὐπρόσιτα εἰς τὰ οἰκονομικὰ των. Ἀναφέρεται μίᾳ περιπτώσει περὶ τοῦ ὅτι ἀπιστός τις σύζυγος παρακινουμένη ὑπὸ τοῦ ἐραστοῦ τῆς ἔθεσεν ἐν τῷ δείπνῳ τοῦ συζύγου τῆς ἀρσενικόν. Οὗτος σοβαρῶς ἠσθένησεν ἀλλ' ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ζωὴν καὶ ἠρκέσθη μόνον εἰς τὸ νὰ φιλοξενήσῃ τὴν σύζυγόν του καὶ τὸν ἐραστὴν αὐτῆς δι' ἐνθέρμων ραβδισμῶν. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, οὗτος ἐνεθυμήθη ὅτι ὁ ἴδιος ἔδωκεν ἀφρμὴν εἰς τὴν γυναῖκα του διότι ὁ κληρὸς τῆς γυναικὸς ἐν Ἰνδίας εἶναι λίαν ἐπιμοχθὸς. Ἡ δυστυχὴς γυνὴ εἶτι περισσοτέρως βασάνους ὑφίσταται ἐν περιπτώσει χηρείας. Τότε αὐτὴ κατὰ τὴν κυρίαν σημασίαν τῆς λέξεως καθίσταται δούλη. Αὕτη πρέπει νὰ εὐμοιρῇ ἐκτάκτου ἰσχυρῶς θελήσεως, ὅπως λυτρωθῇ ταύτης τῆς δουλείας. Οἱ δηλητηριασταὶ διακρίνονται πολλάκις διὰ τὴν ἀνεπιφυλακτικότητά. Γυνὴ τις ἐν Δαρμάρῃ ἤρισε πρὸς τὸν πρότερόν της ἐραστὴν. Αὕτη, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς συμφιλιώσεως, προσεκάλεσεν αὐτὸν εἰς τὸ οἶνοπωλεῖον. Ὁ ἐραστὴς ἠτοιμάζετο νὰ ἐκκενώσῃ τὴν προσφερομένην αὐτῷ φιάλην τοῦ οἴνου, ὅτε ἐξαίφνης ὁ οἶνοπώλης ἀφῆρεσεν ἀπ' αὐτοῦ τὴν φιάλην καὶ ἔχυσε τὸ περιεχόμενον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Ἐν τῷ πιθμῆνι τοῦ ἀγγείου ἔμεινεν ὑποστάθμη ἐκ τοῦ ἀρσενικοῦ τὸ ὅποιον εἶχε ῥίψει ἡ γυνὴ ἐντὸς τῆς φιάλης. Τίνα τιμωρίαν ὑπέστη μετὰ ταῦτα ἡ ἔνοχος εἶναι ἀγνωστον εἰς ἡμᾶς. Ἐνίοτε αἱ παρακινούσαι αἰτίαι πρὸς δηλητηρίασιν εἶναι ἀκατάληπται εἰς τοὺς Εὐρωπαίους. Ὡς φαίνεται, ὁ φόνος τοῦ πλησίον ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς Ἰνδοὺς ἀπὸ τῶν συγχεχημένων των θρησκευτικῶν δοξασιῶν. Οὗτοι ὁμοιάζουσι τοὺς Τούγους (ἢ Τάγους) οἵτινες ἐθανάτου πνίγοντες τὰ θύματα των. Ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις πολὺ ἐκοπίασε ὅπως καταπαύσῃ τοῦτο τὸ κακόν, κατὰ τοῦ ὀποίου ἀπὸ τοῦ 1831 εἶχον ληφθεῖ σοβαρὰ μέτρα ὑπὸ γενικοῦ ἀρμοστοῦ τοῦ Λόρδου Βίλιαμ Μπέντικ. Κατὰ τὰ φαινόμενα μετβλήθη μόνον τὸ εἶδος τοῦ φόνου, αὐτὸ δὲ τὸ ὄψον εἰς τὴν διάπραξιν τοῦ φόνου ἐλαττήριον καίτοι ἐμφανίζεται τὴν σήμερον οὐχὶ τόσο συχνάκις, ἐν τοῦ-

τοὺς δὲν ἐξεριζώθη ὀλοτελῶς. Ἐν τινι περιφετῆς Στσίνδης, ὡς ἀναφέρει ἡ ἐπίσημος ἐκθεσις, εἰς τι ἐργαστήριον εἰσῆλθεν ἀγνωστός τις καὶ συνῆψε φιλικὴν συνδιάλεξιν μετὰ τοῦ εὐρισκόμενου ἐν αὐτῷ ἐμπόρου. Ἀναχωρῶν ἐδώρησεν εἰς τὸν τελευταῖον κυτίον διαφόρων ζακχαρωτῶν ὅπως φιλοδωρήσῃ ταῦτα εἰς τοὺς φίλους του. Ἐκ τῶν ζακχαρωτῶν τούτων ἐδηλητηριάσθησαν πέντε ἄνδρες καὶ ἓν παιδίον, ὁ δὲ ἀσπλαγχνος δωροτῆς ἐγένετο ἀφαντος.

Ἐν Περγαούμῃ εἰς ἓν παιδίον ἐπιστρέφον ἐκ τῆς σχολῆς εἰς τὴν οἰκίαν του γυνὴ τις ἔδωκεν εἰς αὐτὸ ζακχαρωτὰ τὰ ὅποια ἔφαγεν αὐτὸ μετὰ τῆς ἀδελφῆς του καὶ τοῦ μικροῦ ἀδελφοῦ του. Τὰ παιδιά ταῦτα ἀπέθανον δηλητηριασθέντα. Τὰ παιδιά πολλάκις γίνονται θύματα τοιούτων φανατικῶν. Συνήθως ἀγνωστος γυνὴ συναντᾷ τὰ παιδιά ἐν τῇ ὁδῷ καὶ φιλοδωρεῖ αὐτὰ διὰ γλυκουσμάτων. Ἡ ἀγνωστος αὕτη πολλάκις ἀναφέρεται ἐν τῇ ἐκθέσει καὶ πάντοτε παραμένει ἀτιμωρητος. Τὸ ἐγκλημα ἀνακαλύπτεται μόνον τυχαίως, ἐνίοτε δὲ ἀποδεικνύεται ὅτι ὅλη ἡ οἰκογένεια ἐδηλητηριάσθη καίτοι ἐσκοπεῖτο ἡ δηλητηρίασις ἐνὸς μόνου αὐτῆς μέλους. Ἐν Ἰνδία ὁ θάνατος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπέχεται λίαν ταχέως. Ἐνεκα τῶν κληρικῶν ὄρων, ἐκεῖ ἐπισπεύδουσι τὸν ἐνταφιασμὸν. Ἐν τοῖς ἀποτάτοις χωρίοις οἱ νεκροὶ ἐκκίοντο πρὶν ἢ ἐγεροθῇ ἡ μικροτάτη ὑπόνοια. Συνήθως ὑποτίθεται ὅτι κατὰ τὴν καῦσιν τοῦ σώματος ἀπαντα τὰ ἔχνη τῆς διὰ τοῦ ἀρσενικοῦ δηλητηρίασεως ἐκλείπουσιν Ἄλλ' ὡς φαίνεται τοῦτο δὲν ἐπαληθεύει πάντοτε. Ἐν Σατάρῃ εἰς νεκρὸς, κατὰ τὸ εἶθος, παρεδόθη εἰς τὴν πυράν. Εἷς, μισθῶν τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀποθνήσκοντος εὗρε τρόπον νὰ θέσῃ εἰς τὴν τέφραν τῆς πορᾶς ἀρσενικόν καὶ ἐπὶ τούτου ἐστήριξε τὴν καταγγελίαν του κατὰ τῶν συγγενῶν τοῦ ἀποθνήσκοντος. Οὗτοι ἐπέμενον ὅπως χημικῶς ἐξετασθῇ ἡ τῆς πυρᾶς τέφρα. Ὁ κυβερνητικὸς χημικός εὗρεν ἐν τῇ τέφρᾳ, κατὰ τὴν χημικὴν ἀνάλυσιν, ἀρσενικὴν ἀλλὰ συνάμα ἀνακάλυψε καὶ τὴν ἀπάτην διότι ἐνεκα τῆς μεγάλης θερμότητος κατὰ τὴν καῦσιν τοῦ σώματος τὸ ἀρσενικόν ἔπρεπε νὰ ἐξχτημισθῇ. Τοιουτοτρόπως ἡ ἐπὶ δηλητηρίασει καταγγελία ἐξελέγχθη ψευδής.

ΚΑΡΠΟΣ ΑΔΙΚΙΑΣ

Ἐν Ρωσσίᾳ τὰ ξηνοδοχεῖα εἶνε σχεδὸν παντοῦ ὄμοια. Ἐχουσι δὲ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, μικρὰ τὰ δωμάτια χωριζόμενα ἀπ' ἀλλήλων διὰ λεπτοῦ ὀφύσματος. Ἐυγενῆς τις Ρῶσσοσ αὐλικὸς, ὁδοιπορῶν διὰ σπου-

δαίαν τινὰ ὑπόθεσιν, κατέλυσε εἰς τὸ κυριώτερον ξηνοδοχεῖον τῆς πόλεως, εἰς ἣν εἶχε φθάσει. Ἀπὸ τῆν πρώτῃν δὲ ἡμέραν παρετήρησεν ὅτι τὸ παρακείμενον δωμάτιον κατεῖχε ξένος τις, ὁ ὅποιος ταχτικώτατα ἠγείρετο, ἐξήργετο καὶ ἐπέστρεφε καθ' ἐκάστην ἀκριβῶς εἰς προσδιωρισμένας ὥρας. Ἡ μεγάλη αὕτη ἀκρίβεια τοῦ ἐκίνησε πολὺ τὴν περιέργειαν καὶ ἀπεφάσισε νὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν τὸ ἐν Ρωσσίᾳ σύστημα τῆς κατασκοπέσεως.

Ταχέως λοιπὸν ἔμαθεν ὅτι ὁ γείτων του ἦτο Ἑβραῖος· εἶδε διὰ τῆς ὀπῆς τοῦ κλειθρίου ὅτι πρὶν ἐξέλθῃ, ὡς καὶ ἅμα ἐπέστρεφεν, ἐξῆγε κάτωθεν τῆς κλίνης του ἐν κιβώτιον καὶ ἔθετεν αὐτὸ ἐπὶ τῆς τραπέζης· ἀκολούθως θεωρῶν περὶξ αὐτοῦ μετὰ τινοσφόβου καὶ ἀνησυχίας, παρετήρει μήπως τις τὸν ἐβλεπεν ἢ τὸν ἤκουεν· ἀφοῦ δὲ ἐβεβαιούτο ὅτι ἦτο μόνος ἤνοιγεν ἐλαφρὰ τὸ κιβώτιον μὲ μικρὸ τι κλειδίον, ἐξῆγεν ἐκ τούτου ἄλλο μικρότερον καὶ ἐκ τοῦ δευτέρου τούτου τρίτον ἔτι μικρότερον. Ἐντὸς τοῦ τρίτου τούτου κιβωτίου ὁ Ἑβραῖος ἔρριπτε βλέμματα τόσοσν ἰλαρὰ καὶ τόσοσν ἐμειδιά, ὡστε ὁ ρῶσσοσ ὑπέθεσεν ὅτι περιεῖχετο μέγας τις θησαυρός, ὅλη ἴσως ἡ περιουσία τοῦ πλουσίου Ἑβραίου. Ὁ τελευταῖος οὗτος μετὰ ταῦτα ἔθετε τὴν χεῖρα ἐντὸς τοῦ κιβωτίου ἐξῆγε δέμα τι χαρτονομισμάτων καὶ ἔπειτα ἐκλείετο τὸ κιβώτιον, τὸ ὅποιον περιεῖχε χαρτὰ μεγάλη ἀξίας.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν ὁ Ρῶσσοσ παρετήρει τὸν Ἑβραῖον, τοῦ ὀποῖου τὰ μεγάλα πλοῦτη τοῦ ἐθάμβωνον τοὺς ὀφθαλμούς. Ἐπιθυμία δὲν ἤργησε νὰ γεννηθῇ εἰς τὴν ψυχὴν του ὅπως γίνῃ κάτοχος αὐτῶν.

—(Πρέπει νὰποκτῆσω τὸ κιβώτιον ἐκεῖνο καὶ τὰ ἐν αὐτῷ, εἶπε καθ' ἑαυτοῦ) ὁ Ἑβραῖος δὲν σημαίνει τίποτε, φθάνει μόνον νὰ εὗρω τὸν τρόπον πῶς νὰ λάβω;...ἀ! εὐκολόν!) Καὶ ταῦτα σκεφθεὶς ἀνεχώρησε διευθυνόμενος εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

—Κύριε ἀστυνόμῃ, ἀνέκραξεν ἅμα ἐπλησίασε, μετὰ κατέκλεψαν, μοὶ ἀφῆρασαν σχεδὸν πᾶν ὅ,τι εἶχον!

— Πῶς; Τί ἀκούω; ἀπήντησεν ὁ ἀστυνόμος θαυμάζων· ἔχετε ἔχνη ἢ ὑποψίας περὶ τινος;

— Ὅχι μόνον ὑποψίας, ἀλλὰ καὶ βεβαιότητα, ἀπήνητησεν ὁ Ρῶσσοσ· εἶνε Ἑβραῖός τις γείτων μου εἰς τὸ ξηνοδοχεῖον. Φαίνεται χθὲς τὸ ἔσπερας, ὅτε ἔλειπον ἠνοιξε τὴν θύραν, ἤρισε ἀπὸ τοῦ δωματίου μου φέρει εἰς τὸ ἰδικόν του καὶ μετὰ ἔκλεψαν· ἐπῆραν ὅλα μου τὰ χαρτονομίσματα μετὰ τὰ τρία κιβώτια, ἐντὸς τῶν ὀποῖων ἦσαν.

— Τώρα ἀμέσως ἐνεργοῦμεν ἔρευαν, εἶπεν ὁ Ἄστυνόμος· καὶ λαβῶν μεθ' ἑαυτοῦ ὀκτὼ ἄνδρας μετέβη μετὰ τοῦ εὐγενοῦς εἰς τὸ ξηνοδοχεῖον. Ὁ Ἑβραῖος εἶχε πρὸ μικροῦ ἔλθει εἰς τὸ δωμάτιόν του. Ὁ Ἄστυνόμος φθάσας πρὸ τῆς θύρας τοῦ δωματίου τοῦ Ἑβραίου ἔκρουσεν αὐτήν. Ὁ Ἑβραῖος ἅμα ἠννόησε τὴν ἀστυνομίαν ἔγινε κίτωχος, ἀπελπίσας καὶ λύσσα τὴν ἐκυρίευσαν. ἐπῆρσεν ἐκ τῆς θύρας πλησίον τῆς κλίνης του καὶ διὰ πιστολίου ἐκόλλησε τὸν ἐγκέφαλόν του εἰς τὴν τεῖχον.

Ὁ Ἄστυνόμος ἰδὼν τὸ γενόμενον ὑπέθεσεν ὅτι ὁ Ἑβραῖος ἐφονεῦθη, διὰ νὰ μὴ πέσῃ εἰς γείρας τῆς δικαιοσύνης. Ἐζήτησε τὸ κιβώτιον, τὸ ὅποιον ταχέως εὗρε καὶ μετὰ μεγάλης προσοχῆς ἠρεύνησεν. Παατηρῶν τὰ χαρτονομίσματα ὁ Ἄστυνόμος προσέλαβεν ὕψος αὐστηρόν. Ἐν τούτοις μετὰ φωνῆς γλυκαίας στραφείς ἠρώτησε τὸν Ρῶσσοσ.

— Εἶσθε βέβαιος ὅτι τὰ χαρτονομίσματα ταῦτα εἶνε ἰδικά σας;
 — Ἄνευ ἀμφιβολίας, ἀπήντησεν οὗτος.
 — Δύνασθε νὰ ὀρκισθῆτε διὰ τοῦτο;
 — Μάλιστα.
 — Καλὰ λοιπὸν, εἶπεν σοβαρῶς ὁ ἀστυνόμος, τότε ἐν ὀνόματι τοῦ αὐτοκράτορος, σᾶς συλλαμβάνω, ἐπειδὴ τὰ χαρτονομίσματα εἶνε κίβδηλα.
 Ὁ ρώσος εὐγενὴς ἔμεινεν ἀφωνος! Πλὴν τί ἡδύνατο νὰ εἴπῃ.

Τὸ ψεῦδος τιμωρεῖ αὐτὸ ἑαυτό. Ἐσκαψε λάκκον διὰ τὸν Ἑβραῖον καὶ ἔπεσεν ὁ ἴδιος· διότι καὶ δικασθεὶς κατεδικάσθη νὰ ἐργάζεται διὰ βίου εἰς τὰ μεταλλεῖα τῆς Σιβηρίας, ποιήν τὴν ὁποίαν ὁ Ἑβραῖος διὰ νὰ ποφύγῃ, ἐπροτίμησε τὸν θάνατον.

ΑΘ. ΣΤΡΑΚΑΛΗΣ

Η ΟΡΦΑΝΗ

Σιμὰ ᾿ς τὰ ὄρη
 ἔμμορφη κόρη
 μόνη θρηνηεῖ.

Νέος προβάλλει
 τῆς νεῖας τὰ κάλλη
 τὰ συμπονεῖ.

Ἦες μου τί ἔχεις
 καὶ μόνη τρέχεις
 ᾿ς τὴν ἐρημίᾳ.

᾿Ω! λέγε, φῶς μου
 (φεύγω τοῦ κόσμου
 τὴν ἀπονείᾳ).

— Μάνα δὲν ἔχω
 ποῖόν θ' ἀπαντέχω
 νὰ μὲ πονῆ;

Κανείς δὲν δίνει
 ἐλεημοσύνη
 ᾿ς τὴν ὀρφανή.

Ἐδῶ μὲ διώχτουν
 ἐκεῖ μὲ σπρώχτουν,
 ποῦ νὰ σταθῶ;

᾿Σ τὸν κόσμον μόνη
 μὲ τρῶν οἱ πόνοι
 καὶ θὰ χαθῶ).

ΥΠΑΙΘΡΙΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ

Πρὸ τεσσάρων ἐτῶν ἐν Σουηδία ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ λίαν πρωτοτύπου υπαιθρίου ἐθνογραφικοῦ μουσείου, ἰδρυθέντος ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Ἀρθούρου Γαζέλιους. Οὗτος τελειώσας τὰς σπουδὰς του ἐντῷ πανεπιστημίῳ τῆς Οὐψάλης ἀφιερῶθη εἰς τὰς φιλολογικὰς ἐπιστήμας. Ἐπί τινα χρόνον οὗτος ἐδίδαξεν ἐν τῷ πανεπιστημίῳ, ἀλλ' ἔπειτα ἐγκαταλείψας τὴν καθέδραν του ἐν τῷ πανεπιστημίῳ ἀπῆλθεν εἰς ταξιδία ἀνά τὴν Σουηδίαν ποιῶν πανταχοῦ φιλολογικὰς μελέτας. Κατὰ τὸ 1872 οὗτος ταξιδεύων ἐπὶ τῶν ὀροπέδιων τῆς ὀλίγον ἐπισκεπτομένης ἐπαρχίας Δαλεκαρλίας κατὰ πρῶτον ἐπισκέφη τὴν ἰδρυσιν βορείου ἐθνογραφικοῦ μουσείου. Ἐκ πασῶν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Σουηδίας ἡ Δαλεκαρλία περισσότερον τῶν ἄλλων διετήρησεν ἀθικτὰ τὰ ἦθη τὰ ἔθιμα καὶ τὴν ἐνδυμασίαν τῆς ἀρχαιότητος ὡς καὶ τὴν χωρικὴν βιοτεχνίαν. Ὁ πληθυσμὸς τῆς ἐπαρχίας ἀπομεινωμένος ὢν ἀπὸ τῶν λοιπῶν ἐπαρχιῶν διεσπαρμένος ἀνὰ μικρὰς κώ-

μας ἐν διαστήματι πολλῶν αἰῶνων διετέλει μακρὰν τοῦ λοιποῦ κόσμου. Ἐνεκα δὲ τούτου ἐν ἐκάστη κώμῃ διετηρήθησαν ἀθικτὰ τὰ ἦθη καὶ τὰ ἔθιμα, ἡ εἰδικὴ κατασκευὴ τῶν οἰκιῶν καὶ ἡ ἀρχαία διακόσμησις αὐτῶν ὡς καὶ τὰ ἀρχαία γραφικώτατα ἐνδύματα. Αἱ παραδόσεις βεβαίως ἔμελλον νὰ διατηρηθῶσιν ἐπὶ πλέον ἢ ἐν ἄλλῃ τινι ἐπαρχίᾳ. Ἐν τοῖς ἀρχαίοις ὑφαντουργεῖσις ὑφαίνοντο ποικιλόχρωμα ὑφάσματα διὰ τὴν ἐνδυμασίαν· τὰ εἰδικὰ μαγειρικά καὶ λοιπὰ σκεύη ἦσαν μιμήσεις παναρχαίας τέχνης ἀναγομένης εἰς τὸν Χ' αἰῶνα, αἱ δὲ οἰκίαι ὠκοδομοῦντο ἐπίσης κατ' ἀρχαίον σχέδιον κατὰ παραδόσιν διατηρούμενον ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Ἐν τούτοις ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ, ἥτις ἐπὶ πολὺν χρόνον διετήρησε τὴν ἀρχικὴν ἀποτύπωσιν αὐτῆς, ἤρξαντο νὰ φαίνωνται σημεῖα δεικνύοντα τὴν εἴσοδον εἰς αὐτὴν νέων στοιχείων ἀπειλούντων ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου νὰ ἀποσαρώσωσιν ἅπαντα τὰ λείψανα τῆς ἀρχαιότητος. Ἡ ἐπέκτασις τοῦ δικτύου τῶν σιδηροδρόμων κατέστησεν ἔτι εὐπρόσιτον ταύτην τὴν ἐπαρχίαν εἰς τὸν λοιπὸν κόσμον καὶ ἐν αὐτῇ παρουσιάσθησαν ἔμποροι καὶ συλλογεῖς οἵτινες ἠγόραζον τὰ λείψανα τοῦ ἀρχαίου διακόσμου τῶν οἰκιῶν, τὰ ἀρχαῖο-οἰκιακὰ σκεύη τὰ ὁποῖα μετὰ χαρᾶς ἐπώλουν οἱ κάτοικοι δελεασθέντες ἐκ τοῦ χρήματος. Ἀκριβῶς κατὰ ταύτην τὴν μεταβατικὴν ἐποχὴν ἐπεσκέφη ὁ Γαζέλιους τὴν Δαλεκαρλίαν καὶ μετὰ θλίψεως ἔδλεπεν ὅτι ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐκλείπουσιν ἀνεπιτρεπτὴ ἅπαντα ταῦτα τὰ πολύτιμα μνημεῖα τῆς ἀνθρωπότητος. Τότε ἀπῆλθεν αὐτῷ κατὰ νοῦν ἡ ἰδρυσὶς ἐθνογραφικοῦ μουσείου τῶν λαῶν τοῦ βορρᾶ ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ ἡδύνατο νὰ διασωθῶσιν ἅπαντα ταῦτα τὰ οὕτω ταχέως ἐξαφανιζόμενα λείψανα τῆς ἀρχαιότητος. Πρὸς τὸν σκοπὸν οὗτον οὗτος ἐζήτησε παρὰ τῶν Σκανδιναυικῶν χωρῶν, τῆς Ἰσλανδίας καὶ τῆς Φιλανδίας τὴν σύμπραξιν ἐν τούτῳ τῷ ἔργῳ καὶ ἀφιέρωσε διὰ τὴν ἰδρυσιν τοῦ μουσείου ὅλην του τὴν περιουσίαν. Κατὰ τὸ 1873 ἐγένετο ἡ ἀνοίξις τοῦ πρώτου τμήματος τούτου τοῦ μουσείου, ἀλλ' ὁ Γαζέλιους τότε ἤρξατο νὰ συλλαμβάνῃ εὐρέα σχέδια περιιδρύσεως ὑπαίθριου ἐθνογραφικοῦ μουσείου, διότι οὗτος κατεπίσθη ὅτι ἐντὸς τῶν τοίχων τοῦ ἐστεγασμένου μουσείου οὐδέποτε κατορθοῦται ἡ τελεία παράστασις τῆς ἐθνογραφικῆς ἀναπτύξεως οἰαςδήποτε χώρας. Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ προβληθέντος σκοποῦ ἔπρεπε νὰ συγκεντρωθῶσιν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ πάντα ὅσα δύνανται νὰ ὑπενθυμίσωσιν οὐ μόνον τὰς κοικίας τῶν προγόνων ἀλλὰ καὶ νὰ μυήσωσι τοὺς ἀπογόνους εἰς πάσας τὰς λεπτομερείας τῆς

οἰκιακῆς αὐτῶν διαίτης. Ἐπρεπεν ὁ ἐπισκέπτης τοῦ μουσείου νὰ διέλθῃ τὰς αἰθούσας τοῦ συμπόσιου τῶν προγόνων μετὰ τοῦ ἰδιορθοῦ διακόσμου αὐτῶν, νὰ ἴδῃ τοῦ ἔπινον ἐκ τοῦ κρατῆρος· ἔπρεπε νὰ ἴδῃ τὸ ἐσωτερικὸν τῶν πύργων τῶν ἵπποτῶν μετὰ πάντων τῶν ἐν αὐτῷ, τῶν ἐπάλλεων, τῶν κινητῶν γεφυρῶν κ.τ.λ. Ἐπρεπε νὰ δειχθῶσιν εἰς τὸν ἐπισκέπτην τοῦ μουσείου τὰ οἰκήματα τῶν πόλεων τοῦ γανζέικου συνδέσμου καὶ τὰ οἰκήματα τῶν χωρικῶν διαφόρων μερῶν, ἡ καλύβη τοῦ Λαπλανδοῦ, τοῦ Δαλεκαρλίου, τοῦ Σμαλάνδου, τοῦ Ἰσλανδοῦ κ.τ.λ. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἕκαστον οἰκήμα κατασκευασθὲν ἐκ τῶν ἀρχαίων πρὸς οἰκοδομὴν ὑλικῶν καὶ κατὰ τὸ ἀρχαῖον σχέδιον ἔπρεπε νὰ περικυκλωθῆται ὑπὸ φυτῶν ἐκείνου τοῦ τόπου εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει τὸ οἰκήμα, ὅπως ἡ ἐκ τούτου ἐντύπωσις ἦ τελεία. Τὸ σχέδιον τοῦτο εἶναι γιγαντιαῖον, ἀλλ' ὁ Γαζέλιους κατώθωτε νὰ ἐκτελέσῃ αὐτό, κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1891 ἐν Σκαμὲνῃ ἠνοίχθη τὸ πρῶτότυπον τοῦτο ὑπαίθριον ἐθνογραφικὸν μουσεῖον τὸ ὁποῖον ὀδηγεῖ τὸν ἐπισκέπτην εἰς τὰς ἀπωτάτας ἐποχὰς καὶ τὰς μυκητάτας γωνίας τῶν βορείων χωρῶν, δεικνύει εἰς αὐτὸν τὸν τρόπον τοῦ ζῆν τῶν λαῶν τοὺς ὁποῖους ὁ ἐπισκέπτης ἐγνώριζε μόνον κατ' ὄνομα. Ἴδιον ἐνδιαφέρον παρίστησι τὸ μουσεῖον διὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἐγεργθέντων σκηνωμάτων (Lager) τῶν Λαπλανδῶν. Ὁ ἐπισκέπτης διὰ μιᾶς μεταφέρεται εἰς τὴν βορειοτάτην γωνίαν τῆς χώρας. Οἱ Λαπλανδοί, φυλὴ ἄλλης καταγωγῆς ἢ οἱ Σουηδοί, καὶ τὴν σήμερον διάγῳσι τὸν αὐτὸν τρόπον τῆς ζωῆς ὁποῖον διῆγον ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἡμετέρας χρονολογίας. Ἡ φυλὴ αὕτη διαιρεῖται εἰς ὄρεσιθίους, δασοθίους καὶ ἀλιεῖς Λαπλανδοῦς. Οἱ ὄρεσιθιοὶ Λαπλανδοὶ μέχρι τῆς σήμερον διετήρησαν ἀθικτὰ ἅπαντα τὰ ἔθιμα τῶν νομάδων καὶ ἐν τῷ τρόπῳ τοῦ βίου αὐτῶν δὲν συνέβησαν μεταβολαί τινες. Ἡ Κάτα τοῦ Λαπλανδοῦ κατασκευάζεται ἐκ στύλων ὀριζοντίως τιθεμένων καὶ περικαλύπτεται διὰ χονδροῦ μαλλίνου ὑφάσματος ἢ δερμάτων ῥεννῶν. Ἐν τοιαύτῃ καλύβῃ ὁ Λαπλανδοὺς μετὰ τῆς οἰκογενείας του διέρχεται τὸν ψυχρὸν βόρειον χειμῶνα. Οὗτος οὐδέποτε ἀπεκδύεται καὶ κοιμάται ἐπὶ κλάδων ἐλάτης ἐξαπλώνων τοὺς πόδας του εἰς τὸ πῦρ τὸ ὁποῖον καίει πάντοτε ἐν τῷ μέσῳ τῆς καλύβης. Αἱ κοιτικαὶ τῶν Λαπλανδῶν οὕτω τελείως κατασκευάσθησαν, ἐν τῷ μουσείῳ ὥστε νομίζει ὁ ἐπισκέπτης ὅτι εὐρίσκειται ἐν Λαπλανδία, ἰδίᾳ κατὰ τὸν χειμῶνα ὅταν ἅπαντα τὰ δένδρα καὶ αἱ τεχνητῶς ἐγεργθέντες βράχοι καλύπτονται ὑπὸ χιόνος, ἐπ' αὐτῆς δὲ περιπατοῦσι αἱ ῥένναι ἐκζητοῦσαι λειχῆνας πρὸς τροφήν.

Ἐπίσης πολὺ ἐνδιαφέρον διὰ τὸν ἐπισκέπτην εἶναι τὸ ἀρχαῖον νεκροταφεῖον, τὸ ὁποῖον καίτοι δὲν ἔχει λείψανα τῶν νεκρῶν ἀλλὰ κοσμεῖται διὰ παντοειδῶν ἀρχαίων μνημείων, καλπῶν, σταυρῶν καὶ ἐπιταφίων πλακῶν μετ' ἀτέχνως γεγλοισμένων εἰκονογραφιῶν. Ἐν τῷ Μουσείῳ ἀπαντῶσιν ἐπαύλεις τινὲς ἐκ διαφόρων μερῶν κατασκευασθεῖσαι κατ' ἀρχαῖον σχέδιον καὶ καλύβαι τῶν χωρικῶν διαφόρων μερῶν, ἐν ταῖς ὁποῖαις ἰδίως ὄμμασι δύναται τις νὰ παρατηρήσῃ πῶς ὁ πολιτισμὸς τῶν πόλεων βαθμυδῶν ἐξήσκει τὴν ἐπιρροήν του καὶ ἐν ταῖς κώμαις καὶ τίνι τρόπῳ τὸ παρελθὸν ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὑπεχώρει εἰς τὸ ἐνεστῶς.

ΑΙ ΣΥΝΕΤΑΙ ΧΕΛΙΔΟΝΕΣ

Ἐὰν τὰ πτηνὰ προσέφευγον εἰς πρακτικὰ μέτρα καὶ τελείως ἐγκατέλειπον ἐκεῖνα τὰ κράτη οἱ κάτοικοι τῶν ὁποίων καταδιώκουσι καὶ φονεύουσι τὰ πτηνὰ χάριν τοῦ πετρώματός των, θὰ ἔπραττον συνεπῶς, καίτοι ὑπάρχει ἐλπίς ὅτι ἔνεκα οἰκονομικῶν λόγων θὰ ἐκδοθῶσι πανταχοῦ νόμοι πρὸς κώλυσιν τῆς ἐξοντώσεως αὐτῶν. Καὶ πράγματι, αἱ χελιδόνες ἔλαβον τοῦτο τὸ συνετὸν μέτρον ἐν Γαλλίᾳ, τῇ χώρᾳ ταύτῃ τῇ χρησιμοποίησιν ὑπερμέτρως τὰ πτερά καὶ ὡς φαίνεται ἀπεφάσιον νὰ μὴ διέρχωνται ἐκεῖ τοὺς θερινοὺς μῆνας. Ἐπειδὴ τὸ κράτος τῶν χελιδόνων εἶναι σκληρὸν, ἡ ζωὴ αὐτῶν δὲν διακινδυνεύει ἐν ταῖς χείρασι τῶν μαγείρων, γενικῆ δὲ τις δεισιδαιμονία διασώζει ἀβλαβεῖς τὰς φουλεὰς των, ἀλλ' αἱ πλοιοποιοὶ αἵτινες θέτουσι τὰ πτερά τῶν χελιδόνων ὡς κόσμημα εἰς τὰ γυναικεία καπέλα, πρὸ τινῶν ἐτῶν ἐπενόησαν νέον σχέδιον περὶ τοῦ πῶς νὰ συλλαμβάνωσιν αὐτὰς εὐκολώτερον. Ὁ τόπος Μπουσσές-δὲ-Ρὸν εἶνε τὸ πρῶτον καταρτίον ἐκείνων τῶν χελιδόνων αἵτινες ἐροχονται ἐκ τῆς Ἀφρικῆς· ἀλλ' ἐκεῖ θανατηφόροι μηχαναὶ ἀποτελοῦμεναι ἐκ συρμάτων συγκοινωνούντων πρὸς τὰς ἠλεκτρικὰς συστοιχίας ἀναμένουσι τὰς χελιδόνας. Αἱ δυστυχεῖς χελιδόνες ἀποκαμοῦσαι ἐκ τῆς μακροχρονίου πτήσεως πρὸς διάβασιν τῆς εὐρείας Μεσογείου θαλάσσης, ἐπικαθῆνται ὅπως ἀναπαυθῶσιν ἐπὶ τῶν συρμάτων καὶ στιγμιαίως πίπτουσι νεκραί. Τὰ πτερά των ἐξαγομένα καὶ τιθέμενα ἐντὸς πολυαριθμῶν κανίστρων ἀποστέλλονται κατ' ἔτος εἰς Παρισίους. Τοῦτο τὸ ἔργ ὅμως αἱ χελιδόνες ὑπὸ τοῦ ἐνστικτοῦ τῆς αὐτοσυντηρήσεως κινούμεναι δὲν ἐπεσκέφησαν τὸν μνησθέντα τόπον ἀλλ' ἀπέβησαν ἀνατολικώτερον ἢ δυτικώτερον αὐτοῦ καὶ ἐπέτασαν κατὰ μεγαλειτέρα σήμενῃ ἢ κατὰ τοὺς παρελθόντας χρόνους.

Ἡ ζωολογικὴ ἐταιρεία ἐν Γαλλίᾳ ἐν τῇ ἐπιδοθείσῃ εἰς τὴν κυβέρνησιν ἀναφορᾷ τῆς πρὸς ἀναχαίτησιν τῆς ἐξοντώσεως τῶν χελιδόνων ἀναφέρει ὅτι οἱ τόποι οἵτινες πτε ἦσαν πλήρεις χελιδόνων τῶρα σχεδὸν ἐρημώθησαν, οἱ δὲ κώνοπες καὶ τὰ λοιπὰ ἔντομα διὰ τῶν ὁποίων αὐταὶ τρέφονται ἐκτάκτως ἐπολλαπλασιώθησαν. Σπουδαίως θὰ ἐδλάπτετο ἡ γεωργία ἐν Γαλλίᾳ ἂν ταῦτα τὰ πτηνὰ ἐγκατέλειπον τὴν χώραν.

Η ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ ΜΕΝΕΛΙΚΟΥ

Ἐν τῇ «Gazette Europeene» ἐδημοσιεύθη ἡ ἀκόλουθος γενεαλογία τοῦ Μενελίκου. «Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ Μενελίκ ἀξιοῖ ὅτι καταγεται ἐκ βασιλικοῦ αἵματος καὶ ἰδίᾳ ἐπαίρεται ἐπὶ τῇ γενεᾷ του, ἥτις ἔλαβε τὴν καταγωγὴν ἐκ τῆς βασιλείας Σάββα, ἥτις ἀκούσασα περὶ τῆς σοφίας καὶ τοῦ πλοῦτου τοῦ Σολομόνου, ἀπῆλθεν ὅπως ἐπισκεφθῆ αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ. Ἡ βασίλισσα αὕτη ἐκαλεῖτο Σέλιζ κατὰ τὴν Ἀραβικὴν παράδοσιν, κατὰ δὲ τὴν Αἰθιοπικὴν — Μακέδα. Αὕτη ἔζη ἐν Σαμπὲ ἢ Ἀσάμπ παρὰ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, ὅθεν ἐξάγεται τὸ λίθινον καὶ ἡ σμύρνη. Κατὰ τὴν παράδοσιν αὕτη ἀπῆλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ διατελοῦσα ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ βασιλέως τῆς Τύρου Χιράμ, μετὰ τῆς θυγατρὸς τούτου τοῦ βασιλέως περὶ τῆς ὁποίας γίνεται λόγος ἐν τῷ 45 ψαλμῷ. Ὅπως δὲ μὴ προσβλήθῃ ὑπὸ τῶν Ἰσραηλιτῶν, αὕτη δὲν διῆλθε τὴν Ἀραβίαν, οὔτε διὰ θαλάσσης ἐτάξειδυσεν, ἀλλ' ἀπῆλθεν εἰς Παλαιστίνην ὑπὸ τὴν φρουρὰν τῶν ὑπηκόων τῆς ποιμένων, κατὰ δὲ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς διῆλθε διὰ τοῦ Μασὸβ καὶ τοῦ Σουακέμ. Αὕτη ἐπεχείρησε τοῦτο τὸ ταξίδιον ἐπὶ ὠραιότητι, λευκῆς καὶ ἰσχυρᾶς δρομάδος. Ἡ Μανέδα ἢ ἡ Σέλιζ πρὶν ἢ ἀπέλθῃ εἰς Ἱερουσαλήμ ἦν εἰδωλόατρες, ἀλλὰ μετὰ ταῦτα ἐγένετο Ἰουδαία τ. ε. ἐπίστευσεν εἰς τὸν ἀληθινὸν Θεόν. Ἡ Μακέδα ἐθαύμασε κατὰ πολὺ τὸν Σολομόνα καὶ ἐγέννησεν ἐξ αὐτοῦ υἱὸν καλέσασα αὐτὸν Μενελίκ, ἔπειτα ἐπέστρεψεν εἰς Ἀσάμπ ὅπου ἀνέθρεψε τὸν υἱὸν τῆς καὶ κατὰ τὴν ἐνηλικίωσιν αὐτοῦ τὸν ἀπέστειλεν εἰς Ἱερουσαλήμ. πρὸς ἐκπαίδευσιν παρὰ τῷ πατρὶ του. Ὁ Σολομὼν ἔδωκε λαμπρὰν ἐκπαίδευσιν εἰς τὸν Μενελίκ καὶ ἔχρισεν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἱερουσαλήμ ἀναγορεύσασα αὐτὸν βασιλέα τῆς Αἰθιοπίας καὶ ἀποδώσας αὐτῷ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς του Δαυὶδ. Μετὰ ταῦτα ὁ Μενελὶκ Δαυὶδ ἐπέστρεψεν εἰς Ἀσάμπ λαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ ὀλόκληρον ἀποικίαν Ἰουδαίων ἐν αἷς εὐρίσκειτο καὶ κήρυξ τῶν νόμων τοῦ Μωϋσέως. Τότε ὀλόκληρος ἡ Ἀβυσσινία ἐπέστρεψεν εἰς τὸν ἀληθῆ Θεὸν καὶ ἰδρύθη βασιλεία παρόμοιος πρὸς τὴν τῆς Ἰουδαίας. Κατὰ τοὺς ἀκολούθους χρόνους ὀλη ἡ τάξις ἢ εἰσαχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Μενελίκ-Δαυὶδ ἐπὶ τινὰς φορὰς μετεβλήθη καὶ μολονότι οἱ πλεῖστοι Ἀβυσσινοὶ τὴν σήμερον ἀνήκουσιν εἰς τὴν ὀρθόδοξον ὀμολογίαν, οὔτοι δὲν ἐλησμόνησαν ὅτι ἡ ἐνδοξὸς αὐτῶν Αἰθιοπικὴ δυναστεία ἔλκει τὴν κα-

ταγωγὴν τῆς ἐκ τοῦ βασιλέως Σολομόνου καὶ τῆς βασίλισσας Σαβέκης. Ἀναφέρεται, ὅτι κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Μοριουσή γενομένην τῷ 1770 ἐπίσκεψιν τῆς Ἀβυσσινίας ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ ἦρχον ἀπόγονοι τοῦ Μενελίκου ἐκ τῆς βασιλείας Σαβέκης τῆς ὁποίας ἡ γενεὰ δὲν διεκόπη. Ἄν εἶναι ἀληθές ὅτι περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ὑπῆρχον ἀπόγονοι τῆς βασίλισσας Σαβέκης, διατὶ γὰ μὴ παραδεχθῶμεν ὅτι καὶ τὴν σήμερον ἀπόγονοι αὐτῆς ζῶσι καὶ κυριαρχοῦσιν ἐν Ἀβυσσινίᾳ. Ὁ νῦν βασιλεὺς (Νεγούς) τῆς Ἀβυσσινίας ἀνήκει πραγματικῶς εἰς τὴν ἀρχαιοτάτην δυναστείαν τοῦ κόσμου.

ΕΝ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΤΗΛΕΣΚΟΠION

Ἀπεφασίσθη ἡ κατασκευὴ ἐνὸς κολοσσιαίου τηλεσκοπίου τὸ ὁποῖον θὰ ἦ τὸ σπουδαιότατον ἀντικείμενον διὰ τοῦ ὁποίου θὰ διακριθῇ ἢ ἐν Παρισίοις κατὰ τὸ 1900 συγχροτηθεῖσιν ἐκβέσεις. Ὁ Μοτοᾶ, ὅστις κατεσκεύασε πολλὰς ὑέλους τηλεσκοπίων διὰ τὰ διάφορα ἀστεροσκοπεῖα, ἀπεφάσισε νὰ καταστήσῃ ἐφικτὴν εἰς πεντακοσίους ἢ ἑξακοσίους θεατὰς διὰ μιᾶς τὴν παρατήρησιν τῆς σελήνης ὡς ἐν ἀποστάσει ἑκατὸν χιλιομέτρων ἀπ' αὐτῶν τῇ βοήθειᾳ ἐνὸς τηλεσκοπίου ἔχοντος μῆκος 200 ποδῶν. Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος φακοειδὴς ὑέλους τοῦ κολοσσιαίου τούτου τηλεσκοπίου θὰ ἔχῃ διάμετρον μεγαλειτέραν τῶν τεσσάρων ποδῶν. Τοῦτο θὰ ἦ ἡ μεγίστη ὑέλους ἢ πλησιέστερα πρὸς τὰ ἀντικείμενα τῆς ὀράσεως (objectif) πάντων τῶν τηλεσκοπίων τῆς γῆς. Οἱ ἀστρονόμοι προλέγουσιν ὅτι διὰ τοῦτου τοῦ ὀπτικοῦ ἐργαλείου θὰ ἦ δυνατόν νὰ παρατηρηθῇ ἐναργῶς πᾶν ἀντικείμενον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς σελήνης τὸ ὁποῖον εἶναι τόσον μέγα ὡς ἡ Ἐκκλησία Notre Dame de Paris. Ἐὰν βαδίξῃ ὀλόκληρον σύνταγμα στρατιωτῶν ἐπὶ τινος σημείου τῆς ἐπιφανείας τῆς σελήνης, αἱ κινήσεις τῶν στρατιωτῶν θὰ δύνανται νὰ παρατηρῶνται. Ἐὰν συμβῇ ἔκρησις τις ἐνὸς ἐκ τῶν πολυαριθμῶν ἡφαιστειῶν τῆς σελήνης, οἱ θεατὰ ἐκ τῆς αἰθούσης τῆς ἐκθέσεως, ἐν ἧ θὰ τεθῇ τὸ τηλεσκόπιον, θὰ δύνανται νὰ παρατηρῶσιν ὄλας τὰς μεταβολὰς τούτου τοῦ φαινομένου. Τὸ τηλεσκόπιον θὰ τεθῇ ὀριζοντεῖως. Ὁ δίσκος τῆς σελήνης θὰ ἀντανακλάται τῇ βοήθειᾳ μιᾶς κατοπτρικῆς ὑέλους (Reflector) ἔχουσας διάμετρον 6 1)2 ποδῶν καὶ πῆγος 12 δακτύλων. Τοῦτο τὸ τηλεσκόπιον θὰ ἔχῃ βᾶρος 2,830 ὀκάδ.

Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἐν τῷ περιοδικῷ «Revue des Revues» ἀνεγνωμεν ἐπ' ἐσχάτων μιᾶν λίαν περιεργον διατριβὴν καταχωρηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ συντάκτου τούτου Jean Tinoty ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Schalter, l'homme aux miracles (Σχάλτερ, ὁ ἄνθρωπος τῶν θαυμάτων).

Τὸ ὄνομα τούτου τοῦ προφήτου τῆς Ἀμερικῆς, τούτου τοῦ ἁγίου ἀνδρός, ὡς καλοῦσι τὸν Σχάλτερ αἱ ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες, ἀπὸ τινος χρόνου ἤδη ἤρξατο νὰ καταχωρῆται ἐν ταῖς σελίσιν τῶν ἐφημερίδων τοῦ Νέου Κόσμου. Ἐνίοτε ἐν αὐταῖς περιεγράφοντο τὰ ὑπ' αὐτοῦ τελεσθέντα θαύματα, ἄλλοτε δὲ περιεγράφοντο αἱ συναντήσεις αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ὁ ἐνθουσιασμός τοῦ πλήθους, τῶν ἀγρίων, ἀλλὰ μέχρι πρό τινος χρόνου δὲν ὑπῆρχον περὶ αὐτοῦ τοιαῦτα λεπτομερεῖς εἰδήσεις, οἷας ἀναγγέλλει ἐν τῷ μνησθέντι περιοδικῷ ὁ συντάκτης Timoty καὶ αἰτινες ῥίπτουσι φῶς ἐπὶ τοῦ μυστηριώδους τούτου προσώπου τοῦ φθίνοντος αἰῶνος ἡμῶν, παρέχουσαι τὸ ἐνδόξιμον πρὸς μὲρψωσιν περὶ αὐτοῦ ἰδέας τινος.

Ἰδοὺ εἰδήσεις τινὲς τὰς ὁποίας ἀρῶμεθα ἐκ τοῦ ρηθέντος περιοδικῷ χάριν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν.

Ὁ Φραγκίσκος Σχάλτερ κατάγεται ἐξ Ἀλσατίας, γεννηθεὶς τῷ 1855, ὅτε δηλ. αὕτη ἡ χώρα ἀνήκεν ἐτι εἰς τὴν Γαλλίαν. Ὁ Σχάλτερ ἀφῆσας τὴν πατρίδα του ἀπῆλθεν εἰς Ἀμερικὴν ὅπου μετῆρχετο διάφορα ἐπαγγέλματα, ἕως οὗ, ὡς ἀναφέρει τὸ περιοδικόν, ἐξαίφνης μιᾶν πρωῖαν ἠγέρθη τῆς κλίνης «ἅγιος ἄνθρωπος». Οὗτος γυμνός, ἀσκεπής, φέρων περιεργὰ ἐνδύματα καὶ μακρὰν ἀτημέλητον κόμην, ἀπεσύρθη εἰς τὴν ἔρημον τῆς Ἀμερικῆς κηρύττων τὴν ἀγίαν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὴν εἰρήνην εἰς τὰς ψυχὰς. Οὗτος ἔλεγε περὶ ἑαυτοῦ ὅτι εἶναι ἀπλοῦς ἀπεσταλμένος τοῦ οὐρανοῦ. Ἐφυλάκισαν αὐτόν. Οἱ ἐγκλειστοὶ κατ' ἀρχὰς ἐσκωπτον τὸ κήρυγμα αὐτοῦ, ἀλλ' ἰδόντες ὅτι οὗτος ἐξακολουθεῖ καὶ ἐν τῇ φυλακῇ προσευχόμενος, ὡς ἐποίει πανταχοῦ ἀνὰ τὰς ὁδοὺς, καὶ θεραπεύων δεσμώτας τινὰς, ἐξεπλάγησαν... Ἀπλευθέρωσαν αὐτόν. Τότε οὗτος ἀπῆλθε κατ' εὐθείαν εἰς τὴν ἔρημον Τεξάς. Ἡ περιεργὸς του ἐνδύμασι, ἡ μακρὰ του κόμη, οἱ γυμνοὶ του πόδες κατὰ πάντας τοὺς καιροὺς τοῦ ἔτους, ἡ ἀσκεπής του κεφαλὴ, ἡ διαρκὴς προσευχὴ ἐπὶ τῶν χειλέων του, τὸ ἀπαστρέπτρον πρόσωπόν του ἐβλουν κατὰ μέγα ποσὸν τὸν ὄχλον. Τινὲς ἐθεώρουσαν αὐτόν ὡς τὸν ἀναστάντα Ἠλίαν. Ἄλλ' οὗτος

πάντοτε ἦν λίαν ταπεινός, τὸν περισσότερον καιρὸν εἰσιώπα, διαρκῶς προσήχετο καὶ δὲν ἐξωργίζετο κατὰ τῶν σκωπτόντων αὐτόν, κατὰ τῶν ἐνειδόντων αὐτόν, οὐδέποτε ἔλεγε περὶ ἑαυτοῦ ἄλλο τι ἢ ὅτι εἶναι ἀπεσταλμένος παρὰ τοῦ Θεοῦ. Οὗτος ἀποτείνόμενος εἰς τὸν λαὸν ἔλεγε τοῦτο μόνον: «ἀκούσατέ με καὶ ἀκολουθήσατέ με». Καὶ πραγματικῶς ἠκολούθουν αὐτόν, ἐβάδιζον ὀπισθεν του ὀλόκληρα πλήθη, προῦπντων αὐτόν ἐν τοῖς χωρίοις καὶ προσήρχοντο εἰς αὐτόν τυφλοὶ, χωλοὶ, κῆφοι, παράλυτοι ἤρχκει μόνον οὗτος νὰ τοὺς ἐγγίση διὰ τῆς χειρὸς του, διεγείρων παρ' αὐτοῖς τὴν εἰς τὸν Θεὸν πίστιν, νὰ θέσῃ τὴν χεῖρα του ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν, — καὶ ἡ νόσος αὐτῶν ἀμέσως παρήρχετο ἢ σπουδαίως ἠλαττούτο. Οὗτος ἔλεγεν ὅτι δὲν ἰατρῶει αὐτοὺς διὰ τῆς ἰδίας δυνάμεώς του, ἀλλὰ διὰ τῆς πίστεως εἰς τὸν Θεόν, καὶ ὅτι τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς πίστεως.

Ἐν Σροκμόρτον ἐκλείσαν αὐτόν ἐν τῷ φρενοκομείῳ. Μετ' ὀλίγον ἐξῆλθεν οὗτος ἐκεῖθεν μετὰ μεγαλειτέρου μεγαλείου, διότι καὶ ἐκεῖ ἐτέσπασε τὸν θαυμασμόν καὶ τὸν σεβασμόν τῶν τε νοσηλευομένων καὶ τῶν ὑπαλλήλων. Τότε ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Καλλιφρονίαν. Οὗτος διερχόμενος τὰ χωρία τῶν ἀπίστων Ἀμερικανῶν, πάντοτε γυμνός, ἀσκεπής, μετὰ τῆς προσευχῆς ἐπὶ τῶν χειλέων, πανταχοῦ προσεβλουν εἰς ἑαυτὸν τὸν λαόν. Εἰς αὐτόν ἔφερον πανταχοῦθεν ἀσθενεῖς τοὺς ὁποίους οὗτος ἐθεράπευεν, ἐπλησίαζον τὰ παιδιά τὰ ὁποῖα οὗτος ἠλόγει. Οὗτος προέτρπε καὶ παρεκίνηει τὸν λαὸν νὰ πιστεύσῃ εἰς τὸν Θεόν. Οὕτω ταξιδεύων, κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1894 ἐφθασεν εἰς τὸν Ἅγιον Φραγκίσκον, ὅθεν ἐκίνησε διὰ τὴν ἔρημον Μογγανίαν, κατὰ δὲ Μάρτιον τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐφθασεν εἰς τὴν πόλιν Φλάγσταφ. Διεβλὼν ἐκεῖ ἡμέρας τινὰς ὡς ἀπλοῦς ποιμὴν ἐπεχείρησε μετὰ ταῦτα ταξίδιον ὅπως κηρύξῃ τὴν εἰς Θεὸν πίστιν μεταξὺ τῶν ἰνδικῶν φυλῶν. Καὶ ἐκεῖ οἱ ἄγριοι ἐθαύμαζον βλέποντες τοῦτον τὸν ταπεινὸν ἄνδρα νὰ προσεύχεται καὶ νὰ προτρέπη τοὺς ἀνθρώπους νὰ πιστεύωσιν εἰς τὸν Θεόν. Οὗτοι προῦπάντων αὐτόν ἐν ταῖς καλύβαις των κατὰ πλήθη, ἤκουον τὸ κήρυγμά του, ἐθαύμαζον τὴν παντοδυναμίαν τοῦ Θεοῦ. Οὗτος πανταχοῦ ἐποίει θαυμασίας ἰάσεις καὶ ἐπλήρου ἐνθουσιασμοῦ τὰ πλήθη τῶν ἀγρίων, οἵτινες ἐν τῇ εἰλικρινείᾳ τῆς καρδίας των ἐπίστευον εἰς τὴν παντοδυναμίαν αὐτοῦ, προσέτρεχον εἰς αὐτόν καὶ προσεπάθουν νὰ ἐγγύσωσι τὰ ἐνδύματά του. Τῇ 15ῃ Αὐγούστου εἶδον αὐτόν πολλοὶ ἐν Ἀλμπουκέρη. Μετὰ ἓνα μῆνα οὗτος εὐρίσκειτο πλέ-

ον ἐν Δανβέρ ἐν μιᾷ ὠραιότητι πόλει τοῦ Κολοράδου. Ἐνταῦθα οὗτος εὗρέθη κατὰ τὸ ἀκόλουθον περιστατικόν.

Εἰς προῦχων ταύτης τῆς πόλεως ὁ MasterFox, ὅστις ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἦτο κωφός, πληροφορηθεὶς ὅτι οὗτος διέρχεται οὐ μακρὰν ταύτης τῆς πόλεως ὅπως ἀπέλθῃ εἰς Ἀμάγαν, ἐξῆλθε τῇ συνοδίᾳ ἄλλων εἰς συνάντησίν του. Ὁ Σχάλτερ μόνον ἐξέτεινε τὴν χεῖρα του, ἤγγισεν αὐτὸν καὶ ἡ κωφότης τοῦ Φόξου στιγμιαίως παρήλθεν. Ὁ προῦχων οὗτος ἐκπλαγείς καὶ πλήρης εὐχαριστίας ἐπίστευσε καὶ προέτεινεν εἰς αὐτὸν μέγα ποσὸν χρημάτων, ἀλλ' οὗτος δὲν ἐδέχθη αὐτὰ καὶ ἔκτοτε κατώκει ἐν τῇ μικρᾷ οἰκίᾳ τοῦ προῦχοντος, καὶ διὰ τούτου ἔφερον ἡμετρον εὐτυχίαν οὐ μόνον εἰς ταύτην τὴν οἰκίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλοκληρον τὴν πόλιν. Ἐνταῦθα ἡ δόξα τοῦ Σχάλτερ λίαν πολὺ διεδόθη. Τὸ οἰκημάτων κατὰ γράμμα πολιορκεῖτο ὑπὸ τῶν ἀσθενῶν καὶ ὑπὸ τῶν περιέργων νὰ ἴδωσιν αὐτόν. Ὁ σιδηροδρόμος ἀν ἐπρόφθανε νὰ φέρῃ ἐπιβάτας, οἵτινες ἐπύρροντο ὅπως ἴδωσιν αὐτόν, τὰ ξενοδοχεῖα ἦσαν μεστὰ λαοῦ καὶ ἡ πόλις ἐκ ταπεινῆς ἐπαρχιακῆς πόλεως ἐγένετο οὕτω ζωηρὰ, τοιοῦτον κέντρον τοῦ παγκοίνου ἐνδιαφέροντος, ὥστε ἐκεῖ συνέρρεε κόσμος ἀκόμη καὶ ἐκ τῶν ἀπωτάτων μερῶν τῆς Ἀμερικῆς. Αἱ ἐγγύριοι ἐφημερίδες ἦσαν πλήρεις εἰδήσεων περὶ τοῦ Σχάλτερ, ὁ λαὸς μόνον περὶ τούτου τοῦ «ἀγίου ἀνδρός» ἐποίει λόγον. Ἦρχοντο εἰς αὐτὸν καθ' ἑκάστην περὶ τὰς 5,000 ἀνθρώπων. Παρ' αὐτῷ συνηροῖζοντο πλῆθος ἀσθενῶν, τυφλοὶ, κωφοὶ, χωλοὶ, ἀνάπηροι, παραλυτικοὶ, φθισικοὶ, τοὺς ὁποίους οὗτος ἐθεράπευεν οὐ μόνον διὰ τῆς προσάψεως τῆς χειρὸς του, ἀλλ' ἀκόμη καὶ διὰ τῶν χειροκτιῶν του, τὰ ὁποῖα διένειμεν εἰς τὸ πλῆθος.

Ἐπὶ τοῦ δαπέδου τοῦ δωματίου του ὑπῆρχον σωροὶ χειροκτιῶν, τὰ ὁποῖα μετὰ ταῦτα διενέμοντο εἰς τὰ πλῆθη. Οὗτος ἔλεγεν ὅτι εἶναι ἀνωφελεὲς νὰ ἐγγίξῃ πάντα ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ θεραπευθῇ, διότι τὸ θεραπευθὲν μέσον εἶναι ἡ πίστις, εἶναι δὲ ἀρεκτόν ἐν χειρόκτιον τὸ ὁποῖον οὗτος ἤγγισε διὰ τῆς χειρὸς του ὅπως ἰαθῶσι πολλοὶ, καὶ πρὸς τοῦτο τὸ μέσον οὗτος προσέφευγε μόνον ὅπως ἐξεγείρῃ τὴν πίστιν ἐν τῷ ἀπιστοῦντι πλῆθει. Οὗτος ἐθεράπευε καθ' ἑκάστην ἀπὸ 4,000—5,000 ἀτομ. Οἱ τυφλοὶ ἀπύρροντο ἀναβλέποντες, οἱ κωφοὶ ἀνελάμβανον τὴν ἀκοήν, οἱ κυφοὶ ἀνωρθοῦντο, οἱ παραλυτικοὶ ἐβάδιζον ἢ φῆμιν, ὡς διείδεται εἰς μεγάλαις ἀποστάσεσι. Τὸ πλῆθος ἐξεθείαζεν αὐτὸν πλέον ὡς ἡδύνατο. Τῷ παρεσκευάζον θριμβευτικὰς ὑποδοχὰς, τὸν προσεκύουν, δισχ-

ρίζοντο ὅτι οὗτος πραγματικῶς εἶναι ἀπεσταλμένος τοῦ Θεοῦ. Οὗτος οὔτε χρήματα ἐλάμβανεν, οὔτε δῶρα, οὔτε ἐδέχετο τὰς εὐχαριστίας.

«Εἰς τί θὰ μοὶ χρησιμεύωσι τὰ χρήματα, ἔλεγεν, ὅταν τῷ ἐπρότεινον τοιαῦτα, ἀν εἶχον ἀνάγκην τούτων ὁ Οὐράνιος μου Πατήρ δὲν θὰ μοὶ ἐδίδοι ταῦτα; Ὁ μόνος πλοῦτος εἶναι ἡ πίστις καὶ ἐγὼ πιστεύω εἰς τὸν Οὐράνιον Πατέρα ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς μου». Μίαν φορὰν ὅτε οὗτος περιεκυκλώθη ὑπὸ μεγάλου πλῆθους λαοῦ, λέγουσιν, ὅτι προσῆλθεν εἰς αὐτὸν ἐν ἄτομον. «Φύγε ἀπ' ἐδῶ, ἐφώνησεν οὗτος, σὺ εἶσαι φονεύς». Τοῦτο τὸ ἄτομον μετὰ φρίκης ἀπεμακρύνθη. Ὁ λαὸς διηγείτο ὅτι οὗτος δὲν θέλει νὰ θεραπεύῃ τοὺς κακοὺς. Ἀπέστελλον εἰς αὐτὸν πολλὰ δῶρα, ἀλλ' οὗτος ἀμέσως τὰ ἐπέστρεφεν εἰς τοὺς ἀποστείλλαντας. Ἀπαντες ἐμαρτύρουν περὶ τῆς ἀφιλοκερδείας του. Περὶ αὐτὸν συνεσωρεύοντο οἱ ῥεπορτερ τῶν ἀμερικανικῶν ἐφημερίδων, ἐπέβλεπον αὐτὸν καὶ οὐδεμία ἐφημερίς ἠδυνήθη νὰ εἴπῃ περὶ αὐτοῦ, ὡς ἀπατεῶνος, ἀλλὰ πᾶσαι διεκήρυττον ὅτι ἰατρεὺς καὶ ποιεῖ ἀληθινὰ θαύματα μόνον διὰ τῆς πίστεως του ἐξεγείρων ταύτην ἐν τῷ λαῷ.

Ἴδου περίεργοι τινες εἰδήσεις τὰς ὁποίας ἀναφέρουσιν ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες περὶ τούτου τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ στρατηγὸς E. E. Test ἐδημοσίευσεν ἐν μιᾷ ἐφημερίδι μακρὸν ἄρθρον περὶ τοῦ Σχάλτερ ἐν τῷ ὁποίῳ μεταξὺ ἄλλων λέγει: «Ἄπαντες οἱ ἐγγίζοντες αὐτὸν θεραπεύονται. . . Ὁ Dr Ksishney ἀπὸ τινων ἐτῶν κωφὸς ἴαθη. . . Ἐγὼ ὁ ἴδιος ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲν ἠδύναμην νὰ βλέπω ἀνευ διόπτρων, ἀπαξ μόνον μὲ ἤγγισεν ὁ Σχάλτερ, καὶ δὲν ἔχω πλέον ἀνάγκην τοιούτων. . . Εἰς ὑπάλληλος, ὁ κ. Σιουσερλάνδ μετὰ τι δυστύχημα ἐν τῷ σιδηροδρόμῳ οὐ μόνον δὲν ἠδύνατο νὰ βαδίξῃ, ἀλλ' ἀκόμη δὲν ἠδύνατο νὰ κινή τὰ μέλη του. Ἐφερον αὐτὸν εἰς Δανβέρ καὶ οὗτος οὐ μόνον ἤρχισε νὰ περιπατῇ — ἴαθη, ἀλλὰ καὶ τῷ παρήλθεν ἡ κωφότης ἐκ τῆς ὁποίας ἔπασχεν ἐπὶ 15 ἔτη. Ἐτέρα ἐφημερίς ἀναφέρει περὶ τινος Στούαρτ, ὅστις ἦν κωφὸς ἐπὶ 20 ἔτη καὶ ἀμέσως ἰατρεύθη ἐν Δανβέρ. Οὐδὲν ὑπάρχει ἀδύνατον εἰς τοῦτον τὸν «ἀγίον ἀνθρώπον», γράφει αὕτη ἡ ἐφημερίς: τυφλότης, κωφότης, φθίσις, ἀπασαί αἱ ἐλλείψεις καὶ νόσοι ἀνευ ἴχνους ἐξαλείφονται διὰ τῆς χειρὸς τούτου τοῦ ἀνδρός ὡς θεραπεύεται ἡ ἀπλῆ ἡμικρανία ὑπὸ τὴν ἐπίστασιν τῆς ἀντιπιρίνης. . .

Ἡ κυρία Σμόοκ πάσχουσα ἀπὸ τινων μηνῶν ἐκ καρκίνου ἀπέστειλεν εἰς τὸν Σχάλτερ ἐν χειρόκτιον τὸ ὁποῖον μετὰ ταῦτα φορέσασα

ἴαθη τελείως καὶ ταχέως· τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ εἰς τὸν κ. Δαβήδσον ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως (ἡ ἐφημερίς ἀναφέρει τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, ἀκόμη δὲ καὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἰαθέντων) καὶ εἰς πολλοὺς ἄλλους, οἵτινες πάσχοντες ἐκ διαφόρων νοσων, ἀμέσως ἐθεραπεύοντο διὰ μόνης τῆς προσάψεως τῆς χειρὸς τοῦ Σχάλτερ.

Ὁ μηχανικὸς Νόρη πάσχον ἐκ καταρράκτου ἀμέσως ἴαθη. Εἰς τυφλὸς ξυλοκόπος διὰ μιᾶς προσάψεως τῆς χειρὸς τοῦ Σχάλτερ τελείως ἐθεραπεύθη. Ἡ κυρία M. Σ. Χόλμ πάσχουσα ἐξ οἰδήματος ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἔλαβεν ἐν χειρόκτιον τοῦ Σχάλτερ ἔθεσεν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ἀσθενοῦς μέρους καὶ παρυσθὺς ἡ νόσος παρήλθε.

Ὁ στρατηγὸς Τέστ ἀναφέρει ὅτι εἰς παραλυτικὸς ἤρχισε νὰ βαδίξῃ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τούτου «τοῦ θαυματουργοῦ». Ὁ μηχανικὸς Stainthorp, τυφλός, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀνέβλεψεν. Ὁ Γ. Δηλὼν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν κωφὸς διὰ μιᾶς κινήσεως ἀνωρθώθη. Ὅταν «ὁ ἅγιος ἀνθρώπος» ἐγγίξῃ τὸν ἀσθενῆ ὁ τελευταῖος αἰσθάνεται διεισδύουσαν εἰς τὸ σῶμα του θερμότητα. Δάκτυλοι ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἀκίνητοι ἀμέσως κινεῦνται καὶ ἐκτακτὸς τις ἐλαφρότης διαδίδεται καθ' ὅλον τὸ σῶμα, ὁ δὲ ἀνθρώπος γίνεται εὐτυχῆς καὶ πιστεύει. Τῆς κυρίας Sin Welst ἐκ τοῦ Κολοράδου ἡ δεξιὰ χεὶρ ἦν παραλυτικῆ. Ὁ Σχάλτερ ἤγγισε ταύτην τὴν χεῖρα ἡ ὁποία ἀμέσως ἴαθη καὶ ἐστερεώθη.

Αἱ ἐφημερίδες περιγράφουσι τὸν ἀσυνήθη ἐνθουσιασμὸν τοῦ πλῆθους· τὸ πλῆθος τῶν λατρευτῶν τοῦ Σχάλτερ καὶ τὰς ἀναριθμήτους ἐπακολουθούσας ἰάσεις.

Ἡ πόλις Δανβέρ ἐγένετο ἡ πρωτεύουσα τοῦ «ἀγίου» καὶ ἐπεκαλεῖτο «πόλις αὐτοῦ». ὅσον δὲ περισσότερον ἤρξανεν ἡ δόξα τοῦ Σχάλτερ, ὅσον περισσότερον ἡ πίστις παρὰ τῷ λαῷ ἐμεγεθύνητο καὶ ἐκραταιοῦτο, ἐπὶ τοσοῦτον τὰ θαύματα ἐλάμβανον μεγαλειτέρας διαστάσεις. Ἐφαίνεται ὅτι οὐδὲν εἶναι ἀδύνατον εἰς αὐτόν. Τινὲς ἀνεκέρυξαν αὐτὸν ὡς Χριστόν. Ὁ λαὸς ἀνέμενε παρ' αὐτοῦ ἐκτακτόν τι θαῦμα καὶ ὁ Σχάλτερ, ὡς φαίνεται, ἐκπλαγείς ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ δόξῃ, τῷ τοιοῦτῳ σεβασμῷ τῶν ἀνθρώπων, ἀπεφάσισε νὰ ἀποδείξῃ εἰς τὸν λαὸν ὅτι εἶναι ἀπεσταλμένος τοῦ Θεοῦ.

Μίαν πρωίαν οὗτος ἀνήγγειλεν εἰς τὸ συναθροισθὲν πλῆθος ὅτι ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ ὅπως σώσῃ τοὺς συγχρόνους. . . Οὗτος ἀνήγγειλεν ὅτι θὰ νηστεύσῃ ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμερονύκτια. Καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἤρξατο νὰ νηστεύῃ. Οὗτος περικυκλούμενος ὑπὸ τῶν ὀπαδῶν του, ὑπὸ τῶν ῥεπορτερ τῶν ἐφημερίδων, ἤρξατο νὰ νηστεύῃ καὶ συγχρόνως ἐξηκολούθει διανέμων

θεραπείαν εἰς πάντας τοὺς προσφεύγοντας εἰς τὴν βοήθειάν του. Οὗτος προσήνυχετο, παρεκίνηνε τοὺς ἀνθρώπους νὰ πιστεύωσιν εἰς τὸν Θεόν, ἔλεγεν ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ πίστει εὐρίσκεται ἅπασα ἡ δύναμις, ἐν αὐτῇ κείται ἅπασα ἡ σωτηρία. Οὗτος ἠλόγηε τὰ πλήθη. Ὅσον περισσότερον ἐξηγντοῦντο αἱ φυσικαὶ τοῦ δυνάμεις ἐπὶ τοσοῦτον ὁ λαὸς συνέρρεε πρὸς αὐτόν καὶ πολλοὶ ἤρξαντο νὰ ὑποθέτωσιν ὅτι οὗτος εἶναι πράγματι ὁ Χριστός. Τὸ πρόσωπον καὶ ἡ μακρὰ του κόμη παρίστων ὁμοιότητά τινα πρὸς τὸν Χριστόν. Ὁμοῦ μετὰ τῆς διαδόσεως τῆς περὶ αὐτοῦ φήμης ἤρξαντο καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν λατρευτῶν του προσεκύουν αὐτὸν μεγάλοι τε καὶ μικροί. Ὁ βιογράφος του, ὁ Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος Mac οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν τὸν ἐγκατέλειπε καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς τεσσαρακοθημέρου νηστείας αὐτοῦ προσεπάθει νὰ ἀποκαλύψῃ τὸ ἐν αὐτῷ ἐγκρυπτόμενον μυστήριον. Ἡ νηστεία πράγματι διήρκεσεν ἐπὶ 40 ἡμερονύκτια καὶ τότε, μετὰ τὸ τέλος, ὁ Σχάλτερ ἐκάθησεν ὅπως διὰ τῆς τροφῆς ὑποστηρίξῃ τὰς καταπεσούσας του φυσικὰς δυνάμεις, ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ πλῆθους ὑπερέβη πᾶν ὄριον. . . Ὁ ζῆλος μεθ' οὗ οὗτος ἐρρίφθη εἰς τὴν τροφήν, κατετρομάζεε τοὺς περὶ αὐτὸν φοβηθέντας μὴ πάθῃ τι ἐκ τῆς πολυφαγίας. Ὅτε ὁ δημοσιογράφος παρετήρησεν εἰς αὐτόν, ὅτι οὗτος θὰ ἀσθενήσῃ λαμβάνων πολλὴν τροφήν μετὰ τοιαύτην νηστείαν, ὁ Σχάλτερ τῷ ἀπήντησε «πιστεύσατε: Ὁ Πατήρ μου ὅστις μοὶ ἐπέτρεψε νὰ νηστεύσω ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας δὲν θὰ παύσῃ μεριμνῶν περὶ ἐμοῦ.»

Ἡ πόλις ἐπανηγγύριζε πρὸς τιμὴν τούτου τοῦ ἀγίου ἀνδρός, ἀκόμη καὶ οἱ ἀπομεικρυσμένοι τόποι τῆς Ἀμερικῆς εἶχον ἀκούσει περὶ τοῦ Σχάλτερ καὶ πάντες ἔτρεχον πρὸς αὐτόν, ὅστις δὲ δὲν ἠδύνατο μόνος του νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ, ἀπέστειλε χειρόκτιον ὅπως λάβῃ δι' αὐτοῦ εὐλογίαν. Οἱ κάτοικοι εἶχον συνειθίσει πλέον εἰς τὰ θαύματα τὰ ὁποῖα οὗτος ἐποίει, ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον πρότερον ἐθεωρεῖτο θαύμασιον, ἤδη ἐγένετο σὺνθηες, φυσικὸν φαινόμενον καὶ ἄγνωστον εἶναι τί ἡδύνατο νὰ συμβῇ μετὰ ταῦτα, ἀν τῇ 14 Νοεμβρίου παρελθόντος ἔτους δὲν διεδίδετο ἡ φήμη ὅτι «ὁ ἅγιος ἀνὴρ» ἐχάθη. Τὴν πρωίαν τῆς 14 Νοεμβρίου, ὅτε ὁ οἰκοδεσπότης τῆς μικρᾶς οἰκίας ἐν τῇ ὁποίᾳ διέμενεν ὁ Σχάλτερ εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον αὐτοῦ, οὗτος δὲν εὗρέθη ἐκεῖ. Ἐξηφανίσθη μετὰ τοῦ ἐνδύματος τὸ ὁποῖον ἔφερον, ὅτε κατὰ πρῶτον εἰσῆλθεν εἰς ταύτην τὴν οἰκίαν. Εἰς μάτην ἀπέβησαν ἀπασαί αἱ ἔρευνοι καὶ ἐκζητήσεις. Οὗτος ἀφῆκε μόνον μίαν βραχείαν σημείωσιν

ἀγγλιστὶ γεγραμμένην φέρουσαν τὸ ἐπόμενον περιεχόμενον: «Κύριε Φουά. Ἡ ἀποστολή μου ἐτελείωσεν. Ὁ πατήρ μου με προσεκάλεσε. Χαιρετῶ ὑμᾶς. Φραγκίσκος Σχάλτερ, 13 Νοεμβρίου».

Ἡ εἶδησις αὕτη ὡς κεραυνὸς ἐπληξε τὸ πλῆθος, τὸ ὁποῖον, ὡς συνήθως, εἶχε περικυκλώσει τὴν μικρὰν οἰκίαν τοῦ Φουά. Ὁ ὄχλος ἤρχισε νὰ καταρᾶται, οἱ ἀσθενεῖς συνέχον τοὺς στεναγμούς των μετὰ τῶν κραυγῶν τοῦ λαοῦ, αἱ γυναῖκες ἐκλαίον, τὰ παιδιά ὠδύροντο, ἄπαντες λίαν ἐξεπλάγησαν καὶ ὠδύροντο διότι ἔμειναν ἀσθενεῖς ἀνευ ἐλπίδος τινὸς ἐν τῷ μέλλοντι, χωρὶς ἀκόμη νὰ γνωρίζωσι ποῦ ἐχάθη οὗτος ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν ὁποῖον, ὡς εἰς Θεὸν ἐπίστευον.

Αἱ μετὰ ταῦτα γενόμεναι ἐξερευνήσεις περὶ τῆς εὐρέσεως τοῦ Σχάλτερ ἀπέβησαν μάταιαι. Οὐδεὶς ἐγίνωσκεν, οὐδεὶς εἶδε πῶς, πότε καὶ ποῦ ἐχάθη ὁ θαυμάσιος οὗτος ἀνὴρ ὅστις ἐποίησε τόσα θαύματα ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ τῆς Ἀμερικῆς. Ἀκόμη καὶ οἱ ἐγγῶριοι δημοσιογράφοι ἔχον δάκρυα διὰ τὴν ἀπώλειαν τούτου τοῦ προφήτου, ὅστις ἐγκατέλειπε τὸσον πολὺν ὄχλον εἰς ἀπορίαν καὶ πολλοὺς ἀσθενεῖς οἵτινες ἐνωρίτερον δὲν εἶχον προφθάσει νὰ θεραπευθῶσιν ὑπ' αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἐὰν ὁ Σχάλτερ ἐχάθη, ἀντ' αὐτοῦ ἔκει ἐξακολουθεῖ ἐπικρατούσα ἡ περὶ αὐτοῦ φήμη. Ὁ λαὸς ἀναμένει τὴν ἐπάνοδον αὐτοῦ καὶ ἀπορεῖ διὰ τὴν αἰφνιδίον του ἀναχώρησιν. Ὁ τύπος ἐξακολουθεῖ ποιούμενος λόγον περὶ αὐτοῦ, πολλαὶ δὲ ἐφημερίδες διαφοροτρόπως πειρῶνται νὰ ἐξηγήσωσι τὴν προσωπικότητά του ἐκ τῶν γεγονότων τὰ ὁποῖα οὐδεὶς τῇ ἀληθείᾳ δύναται ν' ἀρνηθῆ διότι συνέβησαν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν χιλιάδων μαρτύρων. . . .

Δύσκολον εἶναι νὰ ἐξηγήσῃ τις τὰ ἑκτακτα ταῦτα φαινόμενα καίτοι τοιαῦτα περιστατικὰ ἰάσεων συνέβησαν καὶ ἄλλοτε σπειραδικῶς ἐν τῇ ἰατρικῇ πρακτικῇ, ἀλλὰ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὁ χρόνος καὶ ἡ ἐπιστήμη θὰ δώσωσιν ἡμῖν ἐξηγήσεις, ὡς ἐξήγησαν ἡμῖν πολλὰ πράγματα τὰ ὁποῖα πρότερον ἔθεωροῦντο θαυμάσια.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Μέσον κατὰ τῆς ὀδονταλγίας

Ἐν τῷ Ρωσικῷ περιοδικῷ «Σφῆτ» προτείνεται τὸ ἀκόλουθον μέσον κατὰ τῆς ὀδονταλ-

γίας. Τὸ φάρμακον τοῦτο ἀνεκοινώθη ὑπὸ τινος γέροντος διδασκάλου εἰς ἓνα ἰατρόν. Τοῦτο συνίσταται ἐκ τινων οὐσιῶν (essentiae) διαφόρων χόρτων διατηρουμένων ἐντὸς τοῦ οἴνοπνεύματος (βότκας) ἦτοι.

Tinctur Belladonnae

ἡμίσεια δραχμῆ (48 μέρη τοῦ φουντίου τῶν φαρμακοποιῶν).

Tinctur Veratri albi

μία δραχμῆ (96 μέρη τοῦ φαρμακ. φουντίου)

Tinctur ligni guajaci

δύο δραχμαὶ (192 μέρη τοῦ φαρμακ. φουντίου)

Τὰ ὑλικά ταῦτα νὰ ἀναμιχθῶσι· νὰ λάβωμεν ἀπὸ 30—40 σταγόνας ἐκ τούτου τοῦ μίγματος καὶ νὰ θέσωμεν αὐτὰς ἐντὸς φιαλιδίου πλήρους οἴνοπνεύματος. Ἐπειτα ὁ πάσχων τοὺς ὀδόντας νὰ κρατῆ ἐν τῷ στόματι του ὅσον δύναται (περίπου ἕν κοχλιάριον) ἐκ ταύτης τῆς ἐτένσιαις καὶ νὰ κρατῆ αὐτὴν ἕως οὐ παρέλθῃ ὁ πόνος· κατὰ δὲ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ πόνου νὰ ποιήσῃ τὸ αὐτό.

Ἄ"Οτε ἔμαθον τοῦτο τὸ φάρμακον, ἀναφέρει ὁ ἰατρός, εἶχον διορισθῆ εἰς τὸν Καύκασον, ὅπου, ὡς καὶ κατὰ τὸ ταξιδίον μου, συνίσταν τοῦτο τὸ φάρμακον εἰς τοὺς πάσχοντας ὀδονταλγίαν. Ἴδου ἤδη παρῆλθον πέντε ἔτη καὶ ἐν πάσαις ταῖς περιστάσεσι προέτεινον ταύτας τὰς σταγόνας ἀκόμη καὶ εἰς τὰς ἐγκύους γυναῖκας καὶ δὲν γνωρίζω περίπτωσιν τινὰ καθ' ἣν δὲν ἐβοήθησε τοῦτο τὸ φάρμακον.

Ἐ"Ο ἰατρός ἀνακοινῶν τὰ ἀνωτέρω εἰς τὸ περιοδικὸν «Σφῆτ» προστίθει. «Ἴδου ἤδη 5 ἔτη παρῆλθον ἀφ' ὅτου ἔχω ταύτας τὰς σταγόνας ἐν τῇ οἰκίᾳ μου καὶ ἐν πάσαις ταῖς περιπτώσεσι δίδω αὐτὰς εἰς τοὺς ἀσθενεῖς, εἰς τοὺς γνωστούς μου· πρὸς δὲ τούτοις ἂν ὁ ἀλγὼν ὀδούς εἶνε σαθρὸς καὶ ἔχει ὀπὴν πρέπει νὰ κλεισθῆ αὕτη διὰ βάμβακος ἐμβεβαμένου ἐν τούτῳ τῷ φαρμάκῳ. Διὰ τούτου τοῦ μέσου ἔθεράπευσα ὑπὲρ τοὺς 300 πάσχοντας καὶ ἐπειδὴ πολλοὶ ζητοῦσι παρ' ἐμοῦ τοῦτο τὸ φάρμακον, ἀπεφάσισε νὰ δημοσιεύσω αὐτὸ ἐν τῷ περιοδικῷ».

Παρακαλοῦνται ὅσοι ἐκ τῶν κ. κ. συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ καταχωρήσωσιν εἰδοποιήσεις νὰ πέμπωσιν αὐτὰς συντεταγμένας καὶ ἐτοιμοὺς πρὸς δημοσίευσιν, ἵνα μὴ ἔχωσι παράπονα ἐναντίον τῆς συντάξεως τοῦ φύλλου.